

மலர்ந்த ஜிவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. V

Issue 10

January 2016

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	
இம்மாதச் செய்தி	2
ஸலப் டிவைன்	3
சாவித்தி	34
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	36
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	38
அபெஜன்டா	40
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	42
தனித்தன்மையும் அதற்குரிய அடையாளங்களும்	44
நிலையான சமர்ப்பணம் — நெடு நாளைய யோகம்	49
அன்பர்களின் அன்றாட வாழ்வில் அன்னையின் பிரத்யடிசம்	54
அன்பர் அனுபவம்	58
அன்னை இலக்கியம் சுமுகமே அன்னையின் வெளிப்பாடு	61

ஜிவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஒன்றைக்கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

உண்ணியில் உண்ணியில் உண்ணியில்

தெரியும்.

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன் அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

இம்மாதச் செய்தி

பாவத்தைச் செய்யும் மனமில்லாதவனுக்கு உலகத்தில் பாவமே இல்லை.

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவைன்

தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்
திருத்தம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

28. சத்திய ஜீவியம், மனம், தெய்வீக மனத்தின் மரைய (Tamil Summary)

நாம் விளக்கம் கூறாமல் விடப்பட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தை இங்குத் தெளிவாக்க வேண்டியுள்ளது. அது பிரம்மம் அறியாமையில் தன்னை எப்படி இழக்கிறது என்ற கேள்விக்கான விளக்கமாகும். மனம், வாழ்வு மற்றும் ஜூட்டத்தின் மூலத்தன்மையில் எதுவும் அறிவிலிருந்து வழங்கும் அவசியத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்று நாம் கண்டோம். அறியாமையின் அடிப்படைக் காரணம் ஜீவியத்தின் பிரிவினை என்றும் தெளிவாகியது. இது பிரபஞ்சம் மற்றும் கடந்த நிலையிலிருந்து தனிப்பட்ட ஜீவியம் பிரிந்த நிலை. பிரிந்தாலும், தனிப்பட்ட ஜீவியம் அவற்றின் நெருங்கிய பகுதியே ஆகும். அதன் சாரத்தில் அது அவற்றிலிருந்து பிரிய முடியாத நிலையிலுள்ளது. சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து அதன் கீழ்நிலைச் செயலான மனம் பிரிந்த நிலை அது. மூலமான சக்தியின் ஒரு சிறிய சக்தித் துகளான வாழ்வு அதனின்று பிரிந்த நிலை அது. ஆதியான சத்திலிருந்து அதன் ஒரு பொருளின் ரூபமாக ஜூடம் பிரிந்த நிலை அது. இருப்பினும், பிரிய முடியாததிலிருந்து பிரிவினை ஏற்பட்டது எங்ஙனம்? எப்படிப்பட்ட சுய குறைபாடு இதை ஏற்படுத்தியது? ஜீவனிலுள்ள ஜீவிய சக்தியின் தன்னை அழிப்பதான எத்தகைய செயல் மூலம் இப்பிரிவினை ஏற்பட்டது என்பவற்றை இன்னும் தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. அனைத்தும் அச்சக்தியின் சலனம் என்பதால் அத்தகைய ஏதாவது ஒரு செயலின் மூலம் அறியாமை உயிர் பெற்று எழுந்ததாக இருக்க வேண்டும். அச்செயல் அதன் முழுஒளி மற்றும் சக்தியை மங்கக் செய்திருக்க வேண்டும். இப்பிரச்சனையை இன்னும் நெருக்கமாக நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய முடியும். இரட்டைகளான அறிவு-அறியாமை

இவற்றைக் கொண்டு நாம் இதை மேலும் ஆய்வு செய்யலாம். நம் ஜீவியம், ஒளி மற்றும் இருளின் கலவையாகும். அது பகலான சத்தியஜீவியத்தின் சத்தியத்திற்கும், இரவான ஜட இருளிற்கும் இடையே உள்ள குறையொளி கொண்டது. தற்போது நாம் இங்கு அவசியமாக அறிய வேண்டியது ஒன்றுள்ளது. சக்சிதானந்தம் தன் ஒரு இயக்கம் மற்றும் நிலையின் மீது பிரத்தியேக நிஷ்டையை மேற்கொண்டு அதன் மற்ற ஜீவியத்தையும் ஜீவனையும் பின்னணியில் வைக்கிறது மற்றும் அந்த ஒரு இயக்கத்தின் குறையான அறிவிலிருந்து மற்றதை திரை மறைவாக்குகிறது என்பது அது.

ஆனாலும், இந்தப் பிரச்சனையின் ஒரு விஷயத்தை நாம் உடனடியாகக் கருதவேண்டியுள்ளது. அது மனம் மற்றும் சத்திய ஜீவியத்தின் இடையே உருவாக்கப்பட்டுள்ள பெரும் பிளவைப் பற்றியது. மனம் அதன் ஆதியில் சத்திய ஜீவியத்தின் கீழ்நிலைப்பட்ட செயல்பாடு என்று பார்த்தோம். இவைகளுக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள பிளவு மிகப் பெரியதாகும். இரு கட்டங்களாக உள்ள ஜீவியம் ஒன்றிலிருந்து மற்றதற்கு நிலை-மாற்றம் பெறுவதன் மூலம் ஆன்மாவிலிருந்து ஜடத்திற்குக் கீழிறங்கும் சிருஷ்டியும், ஜடத்திலிருந்து ஆன்மாவிற்கு உயரும் பரிணாமமும் ஏற்படுவதாக இருக்க வேண்டும். இவற்றிற்கிடையே பலநிலைகள் இல்லையென்றால், மாற்றம் ஏற்படுவது அசாத்தியமான ஒன்றல்ல என்றாலும் புரிந்து கொள்ள இயலாத்தாக உள்ளது. ஏனெனில், மனம் ஒரு சத்தியத்தை விழையும் அறியாமையின் சக்தி. அது சத்தியத்தைக் கண்டுகொள்ளத் தடுமாறுகிறது. அது வார்த்தைகள் மற்றும் கருத்துகளால் மனத்தின் கருத்தமைப்பு மற்றும் கருத்துருக்களை மட்டுமே அடைகின்றது. மனம், உணர்வு இவற்றின் உருவாக்கங்களை மட்டுமே அது எட்டுகிறது. இது, தொலைவாக உள்ள சத்தியத்தின் பிரகாசமான புகைப்படத்தை அல்லது நிழற்படத்தை மட்டுமே அது பெறுவது போன்றது. ஆனால், சத்தியஜீவியம் உண்மையான இயல்பான சத்தியத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதன் உருவாக்கம் சத்தியத்தின்

உருவத்தால் ஆனது. அங்குப் புனைந்த, பாவித்த, அல்லது சுட்டிக்காட்டும் விவரங்கள் இல்லை. சந்தேகமில்லாமல், பரிணாமம் பெறும் இம்மனம் நமக்குள் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்வு மற்றும் உடலின் இருண்ட நிலைக்குள் அது உறையிடப்பட்டுள்ளது. சிருஷ்டிக்குள் இறங்கும் ஆரம்ப நிலைக்குரிய தெய்வீக மனம் எனும் தத்துவம் சிறப்பான சக்தி வாய்ந்தது. அதையும் நாம் இன்னும் முழுமையாக அடையவில்லை. அது தன் துறை அல்லது எல்லையில் சுதந்திரமாகச் செயல்படக் கூடியது. அது தெய்வீக அமைப்புகளை எழுப்பக்கூடியது. மேலும் அதிக நூட்பமான திவ்ய உருவாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தக்கூடியது. அது சூட்சுமமான மற்றும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த வடிவங்களை நிர்மாணிக்கக் கூடியது. அவற்றுள் சத்தியம் உறைகிறது. அச்சத்தியத்தை நாம் உணர முடியும். இருந்தாலும் அதுவும் தன் இயல்பான செயலில் அடிப்படையாக வேறுபடாது. அதுவும் அறியாமைக்குள் செலுத்தும் ஒரு இயக்கமே. அது இன்னும் சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து பிரிக்கப்படாத பகுதியாக இல்லை. சத்தின் சிருஷ்டிக்குள் இறங்கும் நிலை அல்லது பரிணாமத்தில் உயரும் நிலைகளில் எங்காவது ஒரு இடை-நிலைக்குரிய சக்தியும் ஜீவியத்தின் நிலையும் இருக்க வேண்டும். நாம் கூறுவதைவிட உயர்ந்ததாகவும் இது இருக்கலாம். ஆரம்ப நிலைக்குரிய சிருஷ்டிக்கும் சக்தியாக அது இருக்க வேண்டும். அதன் வழியாக மனத்தின் ஞானத்திலிருந்து அஞ்ஞானத்தை நோக்கிய சிருஷ்டிக்குள் இறங்குதல் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். அதன் வழியாக மீண்டும் பரிணாமத்திற்குத் திரும்பும் மாற்றம், புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் நடக்கக் கூடியதாகவும் ஆகிறது. இறங்குதலுக்குரிய மாற்றத்திற்கு இந்த இடையீடு ஒரு தர்க்க ரீதியான கட்டாயமாகும். பரிணாமத்தின் மாறுதலுக்கு, அது ஒரு நடைமுறையான அவசியமாகிறது. பரிணாமத்தில் தீவிரமான மாறும் நிலைகள் உண்டு. அவை வரையறுக்க முடியாத சக்தியிலிருந்து முறைப்படுத்தப்பட்ட ஜடம்வரை உள்ளன. உயிரற்ற ஜடத்திலிருந்து வாழ்வுவரை உள்ளன. அவை

ஆழ்மனத்திலிருந்து, புரிந்து, உணர்ந்து, செயல்படக்கூடிய வாழ்வுவரை உள்ளன. அவை ஆதிகால விலங்கு மனத்திலை-பிலிருந்து பகுத்தறியும் தன்மை கொண்ட, வாழ்வையும் தன்னையும் கண்காணித்து ஆளக் கூடிய, சுதந்திரமான அமைப்பாகச் செயல்படக்கூடிய, விழிப்புப் பெற்று தன்னைக் கடப்பதையும் நாடக் கூடிய மனம்வரை உள்ளன. இத்தகைய உயர்நிலைகள் ஏராளம். ஆனால் அவை ஓரளவிற்கு நிதானமாக படிப்படியாக ஏறும் அடுக்குகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் இந்நிலைகளுக்கிடையே உள்ள பெரிய இடை-வெளியால் இவை பிரிந்து தோன்றாமல் நாம் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. ஆனால் சத்தியஜீவியத்திற்கும் அறியாமைக்கான மனத்திற்கும் இடையே மிகப்பெரிய பினவு உள்ளது.

இவற்றிற்கிடையே இடைப்பட்ட நிலைகள் இருந்தால் அவை மனித மனத்திற்கு அப்பாறப்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். சாதாரண மனித மனம் ஜீவனின் இந்த உயர்ந்த நிலைகளில் நுழைய முடியாதது போல் தெரிகிறது. மனிதனின் ஜீவியம் மனத்தால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மனத்தின் அளவு அல்லது எல்லை மனிதனுக்குத் தடையை ஏற்படுத்துகின்றது. மனத்தின் கீழுள்ள மனத்தின் நிலைகள் அவனுக்கு ஆழ்மாகத் தெரிகின்றன. அவை ஜடதிருளிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாமல் உள்ளன. மனத்தின் மேலுள்ளவை அவனுக்கு அவன் ஜீவியத்தைக் கடந்தவை. புரிந்து கொள்ள முடியாத சூன்யமாக அவற்றை அவன் கருதுகிறான். ஒரு-வகையான பிரகாசமான ஆழ்ந்துள்ள நிலையாக அதை அவன் எண்ணுகிறான். ஓரளவுக்குட்பட்ட நிலைக்குரிய ஒலிகளும் வண்ணங்களும் அவனுக்குப் பரிச்சயம். அந்த அளவுக்கு மேல் அல்லது கீழுள்ளவை அவனுக்குக் கேட்காது, பார்வைக்குப் புலப்படாது. இதைப் போலவே அவனுடைய ஜீவியத்தின் அளவும் உள்ளது. அதன் உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த இறுதி முனைகள் இயலாமையால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அவனுக்கு விலங்குளோடும் தேவையான அளவு

தொடர்புக்கான வழிவகை இல்லை. விலங்கு அவனுக்குச் சரிசமமாக இல்லாவிடினும் மனத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தது. அவன் விலங்குகளில் செயல்படும் மனத்தையும் ஜீவியத்தையும் மறுக்கலாம். ஏனென்றால் அவைகளின் செயல்படும் விதம் மாறுதலாகவும், குறுகியதாகவும் அவன் புரிந்து கொள்ளும் நிலையிலிருந்து வேறுபட்டும் உள்ளது. தாழ்ந்த மனத்தின் ஜீவன்களை வெளியிலிருந்து அவனால் காண முடியும். ஆனால் அவனால் அவைகளுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. அல்லது அவைகளின் ஜியல்போடு நெருக்கமாக இணைய முடியாது. அதே போல் அவனைக்கடந்த உயர் நிலையிலுள்ள பரமாத்மாவும் அவனுக்கு ஒரு முடிய புத்தகம் போன்றது. அது அவன் புரிந்து கொள்வதற்கு அப்பாறப்பட்டது. ஆக, உயர்ந்த நிலைகளின் ஜீவியத்தோடு அவன் தொடர்பு கொள்ள வழி வகை இல்லை என்று தெரிகிறது. அப்படியானால், அவை இணைக்கும் கருவிகளாகவோ அல்லது பாலங்களாகவோ செயல்பட முடியாது. அவனுடைய பரினாமம் மனத்துடன் முடிவுக்கு வரும், அதைக் கடக்க முடியாது. இயற்கை இவ்வரையறைகளை ஏற்படுத்தி மனிதனின் மேல்நோக்கிச் செல்லும் பாதையை அடைத்து வைத்துள்ளது.

இதை இன்னும் தெளிவாக நோக்கினால், இயற்கையின் இச்செயல் மாயையானது என்பதை நாம் உணரலாம். உண்மையில் மனிதமனம் தன்னைக் கடந்து செல்லும் திசைகள் பல உண்டு. தன் சுய எல்லையைக் கடக்கும் முயற்சியை அது எடுக்க முடியும். அது உயர்நிலை ஜீவியத்தோடு இணைக்கும் தொடர்புக்கான வழிகள் அல்லது திரையான பாதைகள் மூலம் இதைச் செய்ய முடியும். அவை ஆன்மாவின் சுயவெளிப்பாட்டிற்கான நிலைகள். ஆரம்பத்தில், நாம் மனிதனுக்குண்டான அறிவில் உள்ளுணர்வு என்பதின் இடத்தைக் கண்டோம். உயர்நிலைகளின் செயல்பாட்டினால் எழுவது உள்ளுணர்வு. அஞ்ஞானத்தினுள் இச்செயல் எழுப்பப்படுகிறது. நம் மனத்தில் இச்செயல் வெகுவாக மறைந்துள்ளது என்பது உண்மை. நம் சாதாரண அறிவின் இடையீட்டினால் அது மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

மனத்தின் செயல்பாட்டில் தூய உள்ளுணர்வு எழுவது அடிர்வமான ஒரு நிகழ்வாகும். உண்மையில் இது நேரடி ஞானத்தின் ஒரு பகுதி. அப்பகுதி எழுந்ததும் நம் மனம் அதை ஆக்கிரமித்துக் கறைப்படுத்துகிறது. அதனால் அது கண்ணுக்குத் தெரியாத அல்லது மிகச் சிறிய கருவளவு மட்டுமே நமக்கு உதவுகிறது. அது அறிவுத்திறனாகவோ மனமாகவோ உள்ளது. மின்னலாகத் தோன்றும் உள்ளுணர்வு, அது வெளிப்படும்முன் மாற்றப்படுகிறது அல்லது இடைமறிக்கப்படுகிறது. போலியான மனத்தின் செயலாக, நுண்ணறிவு அல்லது விரைவாகப் புரிவதாக அது மாற்றம் பெறுகிறது. மனத்தில் பொறியாக எண்ணம் கண்ணத்தில் தோன்றி வெளிப்படுவது உண்மையில் உள்ளுணர்வின் தூண்டுதலால் நடைபெறுவது. மனம் உள்ளுணர்வைத் தடை செய்து அதை மனத்தின் எண்ணமாக மாற்றுகிறது. அவ்வுள்ளுணர்வு மனத்தின் எண்ணமாக வெளிப்படும்போது அது சரியாகவோ, தவறாகவோ இருக்கும். எப்படியானாலும், அது முழுமையான உள்ளுணர்வின் செயல் அல்ல. இருப்பினும், மேலிருந்து எழும் இந்த இடையீடு, மனம் மற்றும் அதன் மேலுள்ள தன் இடையே உள்ள ஒரு தொடர்பைக் குறிக்கிறது. நம் எல்லா அடிப்படையான எண்ணங்களுக்குப் பின்னால் திரையாக, பாதி மறைந்துள்ள அல்லது கண்ணத்தில் வெளிப்படும் உள்ளுணர்வின் பகுதி உண்டு. இவ்வண்மை மனம் மற்றும் அதன் மேலுள்ள தன் இடையே உள்ள தொடர்பை நிருபிக்கப் போதுமானது. அது இரண்டுக்கும் இடையே கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான வழியைத் திறக்கிறது. உயர்ந்த ஆன்மிக நிலைகளில் நுழையக் கூடிய திறப்பை ஏற்படுத்துகிறது. மனத்தைக் கடந்து தனிப்பட்ட அகந்தையின் வரையறையைக் கடக்கும் திறனும் அங்கு உண்டு. உயர்ந்து அதன் வழியாக பொதுவான, பிரபஞ்சப் பார்வையைப் பெறும் முயற்சி அது. பிரபஞ்ச ஜீவனின் முதல் இயல்பு பொதுத்தன்மை பெறுவது. பிரபஞ்ச அளவு அகண்ட தன்மை ஒற்றைப் பார்வைக் கோணத்தின் வரையறையை அகற்றும். இது பிரபஞ்சத்தை நாம் உணர்ந்து பிரபஞ்ச ஞானம் பெறுவதாகும். பரந்த நிலையை அடைய உதவும் இம்மனோபாவம் அடிப்படையான

ஆரம்ப நிலைக்கு உரியதானாலும், குறுகிய மனத்தின் பகுதிகள் விஸ்தீரணம் அடைவதாகும். இது பிரபஞ்ச அளவிற்கு பரந்து விரிந்து உயர்ந்த மன நிலைகளின் குணத்தைப் பெறும் அளவிலான முயற்சியாகும். இவ்விஸ்தீரணம் பரமாத்மாவின் பிரபஞ்ச மனத்தை நோக்கியது. மூலமான மனத்தின் செயல்பாடாக உள்ளது அது. நம் மனத்தின் செயல் என்பது அதிலிருந்து தோன்றிய ஒரு கீழ்நிலைப் படைப்பு. இது நம் தாழ்ந்த மனத்தில் உயர்ந்ததன் ஊட்டுவல் இருப்பதைக் குறிக்கிறது. அவ்வூடுருவல் மேதைகளை உருவாக்குகிறது. அது திரையானது. உயர்ந்த ஜீவியத்தின் ஒளி குறுகிய வரையறைக்குட்பட்டு செயல்படுவதால் அது மறைவாக உள்ளது. அது விசேஷமான துறைகளில் செயல்படுகிறது. அதன் தனிச் சிறப்பான சக்திகள் ஒழுங்கும் தனித்த அமைப்புகள் இன்றியும் செயல்படும். அது தொடர்ச்சியற்ற, ஒழுங்கற்ற செயல்பாட்டைக் கொண்டது. சாதாரண நிலையைக் கடந்த அல்லது அசாதாரணமான தொடர்பற்ற முறையில் அது செயல்படுகிறது. மனத்தில் நுழையும்போது அது தன்னை அடக்கி மனத்தின் பொருளுக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக்கொள்கிறது. ஆக, அது குறைக்கப்பட்ட திறனாக நம்மை வந்தடைகிறது. மூலமான, கடந்த நிலையிலுள்ள உயர்ந்த ஜீவியத்தின் தெய்வீகப் பிரகாசத்தை இழந்த நிலையில் அது நம்மையடைகிறது. உள்ளுணர்வு புரிவது, உள்ளுணர்வைப் பிரித்துவிவு இவை நம் தாழ்ந்த சாதாரண மனத்தின் செயல்பாட்டை மீறியவை. இருந்தாலும், அகஊக்கம் மற்றும் ஞான வெளிப்பாட்டின் எழுச்சிக்கான உயர் நிலைகள் உண்டு. அதன் ஆதி தவற்றது. முடிவாக, இறைஉணர்வு மற்றும் ஆன்மிக அனுபவங்களுக்கான பெரிய களம் உள்ளது. இங்கு கதவுகள் ஏற்கனவே திறந்துள்ளன. நம் ஜீவியத்தை அதன் வரையறைகளைத் தாண்டிய நிலையில் விரிவுபடுத்தும் சாத்தியம் உள்ளது என்பதைக் குறிக்குமாறு அவை திறந்துள்ளன. அதன் பரந்து விரிந்த பரப்பிலிருந்து நாமாக விலகினாலொழிய, அவை விலகாது. எதுவும் விளங்காத நிலையில் நாம் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

அல்லது நாம் நம் மனத்தின் வரையறைகளோடு ஒன்றி-யிருக்கலாம். அப்படிச் செய்வது நாமே அக்கதவுகளை அடைப்பதாகும். ஆனால் தற்போது நாம் மேற்கொண்டுள்ள விசாரணையின்படி, உருவாகியுள்ள வாய்ப்புகளைப் புறக்கணிப்பது சரியன்று. மனிதகுல முயற்சி கண்டறிந்த இந்த அரங்கங்கள் வாய்ப்புகளை நம் அருகில் கொண்டு வரத்தக்கன. நம்மைப் பற்றிய கூடுதலான அறிவை அவை நமக்கு அளிக்கின்றன. மறை பொருளான சத்தியத்தின் ஞானத்தை அவை நமக்குத் தருகின்றன. இவை மனிதமனத்திற்கு அவைகள் தரும் பரிசு. மேலேயுள்ள ஜோதி நம்மீது செயல்படும் உரிமையை இவைகளுக்குத் தந்துள்ளது. இந்த ஜோதியின் சக்தியை உயர் நிலைகள் தங்கள் உள்ளார்ந்த இயல்பாகப் பெற்றுள்ளன.

ஜீவியத்தின் இரு அடுத்தடுத்த, ஆன்மிக உயர் நிலைகளை எட்டக்கூடிய இயக்கங்கள் உண்டு. அவைகள் கடினமானவை, ஆனால் நம்மால் அடையக்கூடியவை. இதில் முதலானது அகத்தை நோக்கி நகருவது. மேல் மனத்தில் வாழ்வதை விலக்கி, அதன் சுவர்களை நாம் தகர்க்க வேண்டும். சுவர் நம் புறம் மற்றும் நம் அடி மனத்திற்கு இடையே உள்ளது. இச்சுவரை படிப்படியான முயற்சியாலும் கட்டுப்பாட்டாலும் கடக்க முடியும். வேகமான மாற்றத்தாலும் இதைச் செய்யலாம். சில நேரங்களில் அதிகபலம் கொண்ட தனிக்கையற்ற பிளவு இதை நிகழ்த்தும். ஆனால் இதுபோல் நிகழ்வது நம் குறுகிய மனத்திற்கு பாதுகாப்பான செயல் அல்ல. மனம் பாதுகாப்பாக அதன் குறுகிய எல்லைக்குள் இருப்பதை பழக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இருந்தாலும், பாதுகாப்பான அல்லது பாதுகாப்பற் ற எந்த நிலையிலும் இதைச் செய்ய முடியும். இந்த ரகசியமான பகுதிக்குள் நாம் நம் அகத்திற்குரிய ஜீவனைக் கண்டடைகிறோம். நாம் உள் மனத்தைக் கண்டறிகிறோம், அங்கு ஆத்மா உள்ளது. அக வாழ்வை, அகத்தில் சூட்சம் உடலின் ஜீவனைக் கண்டறிகிறோம். அதன் திறன் மிகப் பெரியது. அது மேல்மனத்தைவிட அதிக நெகிழ்வானது

மற்றும் அதிக சக்தி வாய்ந்தது. அது மேல்மனம், வாழ்வு, உடலைவிடப் பன்மடங்கு ஞானத் திறன் உடையது. அது மனம், வாழ்வு, உடலைவிட அதிக சக்தி கொண்டது. பிரபஞ்ச சக்திகளுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளும் திறன் உடையது. அண்டத்தின் இயக்கங்களுடனும் பிரபஞ்சப் பொருட்களுடனும் அது தொடர்பு கொள்ள முடியும். அது நேரடியாக உணர்ந்து அவற்றோடு தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய திறன் உடையது. அது நேரடியாக அவற்றில் செயல்படக் கூடியது. நம் மனத்தின் வரையறைகளைத் தாண்டி அது விரிய முடியும். நம் வாழ்வு, உடலைத்தாண்டி அது தன் பரப்பை நீட்டிக்க முடியும். அப்போது அது தன்னை அதிகமாக பிரபஞ்ச ஜீவனாக அறிய முடியும். அது இனியும் குறுகிய மனம், உணர்வு, உடலின் வாழ்வால் அளவுக்குட்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பரந்தது மேலும் தன்னை விரிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியும். பிரபஞ்ச ஜீவியத்திற்குள் முழுமையாக நுழையும் அளவிற்கு அது விரிய முடியும். பிரபஞ்ச வாழ்வோடு ஐக்கியமாகும்படி அது பரவ முடியும். பிரபஞ்ச உடலுடன் ஒருமையை அடையும் வகையிலும் அது தன்னை விசாலப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்த ஒன்றுதலும் ஒரு குறைக்கப்பட்ட பிரபஞ்ச சத்தியமாகும். அல்லது அது பிரபஞ்ச அறியாமையுடன் ஒன்றுதலாகும்.

இப்படி அக ஜீவனுக்குள் நாம் நுழைந்தால், நம் ஆத்மாவைக் காணலாம். அது வெளிவரும் நிலையில் தயாராக உள்ளதைப் பார்க்க முடியும். அது அடுத்தடுத்த நிலைகளை நோக்கி உயரும் தகுதியடையது. தற்போதைய மனத்தின் நிலையைக் கடந்த உயர்ந்த இடங்களை அடையும் ஏற்றம் பெற்றது. இது நாம் அடையக்கூடிய இரண்டாவது ஆன்மிக உயர்வாகும். இதனால் முதலான மிகச்சாதாரண பலன் ஒன்று உண்டு. அது பரந்து விரிந்த அசையாத அமைதியான ஆன்மாவை நாம் தெரிந்து கொள்வது. நாம் அதை நம் உண்மையான அல்லது அடிப்படையான சத்தியம் என்று உணர்கிறோம். அது நம் மற்ற அனைத்திற்கும் அடிப்படையானது. அனைத்தும் அழிந்து

மறைந்த குன்ய நிலையும் அங்கு இருக்கலாம். நம் ஜீவன் மற்றும் நம்மையறியும் புலனுணர்வு இரண்டும் அழிந்த நிலை அது. விவரிக்க முடியாத, விளக்க முடியாத, சத்தியத்தினுள் இழந்த நிலை அது. ஆனால் இந்த ஆண்மா நம் ஆண்மிக ஜீவன் மட்டுமல்ல என்பதை நாம் உணர முடியும். இது மற்ற அனைத்து ஜீவன்களின் உண்மையான ஆண்மாவும் ஆகும். பிரபஞ்ச வாழ்வின் அடிப்படைச் சத்தியமாக அது தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. அனைத்துத் தனித்தன்மைகளையும் இழந்து நாம் முற்றும் துறந்த நிலையில் நிலைத்திருக்க முடியும். அசையா நிலையின் சித்தியில் நாம் நிலை பெற முடியும். பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்தை ஒரு மேலெழுந்தவாரியான வீலையாக நாம் கருத முடியும். அல்லது அசையாத ஆண்மாவின்மீது திணிக்கப்பட்ட ஒரு மாயையாகக் கொள்ள முடியும். அது பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த மிகச் சிறந்த, இயக்கமற்ற, மாற்றமற்ற ஒரு நிலையாகும். ஆனால் பிறிதொரு, எதிர்மறை நிலை குறைவான, அசாதாரணமான அனுபவம் நமக்குத் தன்னை உணர்த்துகிறது. அங்கு மிகப்பெரிய வீரியமான சக்தியின் கீழிறங்குதல் நடைபெறுகிறது. அது ஓளி, ஞானம், ஆற்றல், ஆனந்தம் அல்லது மற்ற அசாதாரண சக்திகளின் கீழிறங்குதல் ஆகும். அவை நம் அசைவற்ற ஆண்மாவினுள் இறங்குகின்றன. ஆண்மாவின் மேல்நிலைகளுக்கு நம்மால் உயரவும் முடியும். அங்கு அதன் அசைவற்றநிலை ஓளி பொருந்திய சக்திகளின் அடிப்படையாகிறது. எப்படியானாலும் மனத்தின் அறியாமையைக் கடந்து உயர்ந்து சென்றோம். ஒரு உயர்ந்த ஆண்மிக நிலையை அடைந்தோம். ஆனால் வீரியமான சக்தியின் சலனத்தில் சித்தக்தியின் கூடுதலான செயல்பாடு உள்ளது. அது எளிமையான ஒரு தூய ஆண்ம வெளிப்பாட்டின் சக்தியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தலாம் - இல்லையெனில், அந்தச் சக்தி நிர்ணயத்தை அதன் இயல்பாகப் பெற்றிருக்க முடியாது - அல்லது அது ஒரு ஆண்மிக மனத்திற்கான பரப்பை வெளியிடுவதாக இருக்கலாம். அங்கு மனம் சத்தியத்தை அறியாத நிலையில் இருக்காது. ஆனால் அது சத்திய ஜீவிய நிலையில்லை. சத்தியஜீவியத்திலிருந்து வெளி வந்ததும்,

அதன் ஞானத்தில் ஒரு வகைப் பிரகாசத்தைக் கொண்டதுமான நிலை அது.

பிந்தையதில் நாம் நாடும் ரகசியம் நமக்குப் புலப்படுகிறது. உயர் நிலைகளை எட்டும்பாதை நமக்குத் தெரிகிறது. சத்திய ஜீவியத் திருவருமாற்றத்தை அடையத் தேவையான வழி நமக்குக் கிட்டியது. அது படிப்படியாக உயர்வதை நாம் உணர்ந்தோம். ஆழந்த, மிகப்பெரிய ஓளியின் தொடர்பு நமக்குத் தெளிவானது. அது மேலிருந்து இறங்கும் ஓளி மற்றும் சக்தி. தீவிரம் படிப்படியாக உள்ளதை உணர்ந்தோம். அவை மனத்தின் உயரும் நிலைகளுக்கான பலவிதமான படிகள் என்று நாம் கருதலாம். அல்லது அவை மனத்தைக் கடந்த சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து மனத்தினுள் இறங்கும் நிலைகள் ஆகும். கடல் போன்ற திரள்கள் இயல்பான ஞானமாகப் பொழிவதை நாம் அறிகிறோம். என்னத்தால் செயல்படுவது நமக்குப் பழக்கமாக உள்ளதால் இது என்னத்தின் தன்மையை மேற்கொள்கிறது. ஆனால் அதன் இயல்பு மாறானது. மனத்தின் நாட்டம் அல்லது செயல்பாடு இங்கு இல்லை. முனைந்த யூகம் அல்லது கடினமான கண்டுபிடிப்பும் எழவில்லை. அது தானாகச் செயல்படும் இயல்பான ஞானம். இது சத்தியத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள உயர்ந்த முனிவர் மனத்திலிருந்து எழுகிறது. அங்கு, மறைந்துள்ள சத்தியத்தைத் தேடும் நிலையில்லை. இந்த நிலைக்குரிய எண்ணம் மனத்தைவிட அதிகத் திறன் வாய்ந்தது என்பதை நாம் காண முடியும். ஒரே பார்வையில் ஞானத்தைத் திரளாகச் சேர்க்கும் திறன் உடையது அது. அது பிரபஞ்சத்தன்மை கொண்டது, தனிப்பட்டதன் சிந்தனை அங்கு இல்லை. இதையும் தாண்டிய நிலையில் இந்த சத்திய எண்ணத்தையும் கடந்த சிறப்பானதொரு ஞான திருஷ்டியை நாம் வேறுபடுத்திக் காண முடியும். அது அதிக சக்தி மற்றும் தீவிரம் கொண்ட ஒரு உள்ளுணர்வு. அது முன்னோக்கிச் செலுத்தும் சக்தி கொண்டது. அது இயல்பான சத்தியப் பார்வையின் ஓளிர் திறன் உடையது. அந்திலையில் சிந்தனை என்பது ஒரு சிறிய மற்றும் சார்புச் செயலாகிறது.

இவ்வனுபவம் வேதகாலத்தில் சூரியனைச் சத்தியத்தின் உருவமாகக் கண்டதை உண்மையாக்குகிறது. அந்த உருவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நாம் முனிவர் மனத்தின் செயலை அமைவதக்கமான நிலையான சூரிய ஒளிக்கு ஒப்பிடலாம். அதைத் தாண்டியுள்ள ரிஷி மனத்தின் சக்தி ஊற்றாக வழியும் தன்மை கொண்டது. அது எரியும் சூரியப் பொருட்களின் பெருத்த மின்னல்கள் பொழிந்து சொரிவது. இதையும் தாண்டிய நிலையில் உள்ள அதிகத் திறன் வாய்ந்த சத்தியத்தின் சக்தியை நாம் சந்திக்க முடியும். அங்கு நெருக்கமான மற்றும் துல்லியமான சத்தியக்காட்சி மற்றும் சத்திய எண்ணம் உண்டு. அங்குச் சத்திய அறிவு, சத்திய உணர்வு மற்றும் சத்தியச் செயல் உண்டு. இவைகளை நாம் சிறப்பான பொருள்படுமாறு, உள்ளுணர்வு அல்லது யோகி மனம் என்று அழைக்கலாம். சிறந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்த நாம் உள்ளுணர்வு என்ற சொல்லை ஏற்கனவே உபயோகப்படுத்தினோம். உள்ளுணர்வு என்ற பத்தால் எல்லா விதமான அறிவாற்றலையும் கடந்த நிலையிலுள்ள நேரடியாக அறியும் திறனைக் குறிப்பிட்டோம். இருந்தாலும் உள்ளுணர்வு என்று நாம் அறிவது ஒரே ஒரு சிறப்பாக இயங்கும் நிலை. அது சுயமாக இயல்பாக உள்ள ஞானத்தின் இயக்கம். இப்புதிய வரிசைத்தொடர் அதன் பிறப்பிடம். அது நம் உள்ளுணர்வுக்கு அதற்கேயுரிய, பிறவற்றிலிருந்து மாறுபட்ட சுபாவத்தை அறிவிக்கிறது. அது மிகப் பெரிய சத்திய ஒளியின் இடைநிலையாக உள்ளது என்பது மிகத் தெளிவானது. நம் மனம் அதோடு நேரடியாக தொடர்பு கொள்ள முடியாது. உள்ளுணர்வின் பிறப்பிடத்தில் நாம் ஒரு உயர்ந்த பிரபஞ்ச மனத்தைக் காண்கிறோம். அது சத்திய ஜீவியத்தோடு நேரடித் தொடர்பில் உள்ளது. அப்பிரபஞ்ச மனம் ஒரு சுயமான சக்தியாகும். அதன் கீழுள்ள அனைத்துச் சலனங்களையும் அது நிர்ணயம் செய்கிறது. அது எல்லா வகையான மனத்தின் சக்திகளையும் நிர்ணயம் செய்கிறது. அது நாமறியும் மனம் அல்ல. அது கீழுள்ள அரைக்கோளத்தின் அறிவு, அறியாமை இரண்டையும் முழுவதுமாக உள்ளடக்கியுள்ள தெய்வீகமனம். அது புதியன

படைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட உயர்ந்த ஆத்மாவின் பரந்த சிறகுகள்போல் அதை மூடியுள்ளது. அதை உயர்ந்த சத்திய ஜீவியத்துடன் இணைக்கிறது. ஆனாலும் உயர்ந்த சத்தியத்தை திரையின்பின் வைக்கிறது. இச்சத்தியத்தை அது சுட்ரோளி மின்னும் பொன்னாலான மூடியால் தடுத்து நம் பார்வையிலிருந்து மறைத்து வைக்கிறது. அனந்தமான சாத்தியக் கூறுகளின் வெள்ளத்தோடு இடைநிற்கிறது. அதன் இடைநிலை மனித ஆர்வத்திற்கு தடையாகவும், அதே நேரம் ஆர்வத்தை வழி நடத்தும் பாதையாகவும் உள்ளது. தெய்வீக வாழ்வு அதன் உயர்ந்த லட்சியம், அதன் மறைபொருளான சத்தியம். இதுவே நாம் இதுவரை தேடிய அதிரகசியமான தொடர்பு. இது ஒரே நேரத்தில் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் சக்தியாகவும் பிரிக்கும் சக்தியாகவும் உள்ளது. உயர்ந்த ஞானம் மற்றும் பிரபஞ்ச அஞ்ஞானத்தைச் சேர்க்கிறது மற்றும் பிரிக்கிறது.

அதன் இயல்பிலும் சட்டத்திலும் தெய்வீக மனம் சத்திய ஜீவியத்தின் பிரதிநிதி. இது அதன் அறியாமையின் பிரதிநிதி. அல்லது நாம் அதை இரட்டைக்காப்பு என்று அழைக்கலாம். அது வேற்றுமையான ஒற்றுமையின் திரை. அதன் மூலம் சத்தியஜீவியம் அறியாமையின் மீது மறைமுகமாகச் செயல்படுகிறது. அறியாமையின் இருள் அவ்வொப்புயர்வற்ற ஒளியின் நேரடி விளைவைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஒளிரும் தெய்வீக மனத்தின் ஒளி வளையம் அறியாமைக்குள் வெளிப்பட்டுள்ளது. அதனால், குறுக்கப்பட்ட ஒளி அறியாமையில் பரவுவது சாத்தியமானது. அவ்வெளிப்பாட்டால், அதற்கு நேர்மாறான ஐட இருள் எனும் பிம்பம் எழு முடிந்தது. ஐட இருள் எல்லா ஒளியையும் தன்னுள் கிரகிக்கிறது. சத்திய ஜீவியம் அதன் அனைத்து சத்தியங்களையும் தெய்வீக மனத்திற்கு அனுப்புகிறது. ஆனால் அவற்றின் வடிவமைப்பை தெய்வீக மனத்திடம் அதன் உணரும் நிலைக்கேற்ப மேற்கொள்ளும்வகையில் விட்டுவிடுகிறது. அத்தகைய உணரும் நிலையும் சத்தியத்தைக் காணும் திறன் கொண்டதாகும். இருந்தாலும் அதேசமயத்தில் அது அறியாமையின்

தொடங்குமிடமும் ஆகும். சுத்திய ஜீவியத்தையும் தெய்வீக மனத்தையும் ஒரு கோடு பிரிக்கிறது. அது சுதந்திரமான சக்திப் பரிமாற்றத்தை அனுமதிக்கிறது. தான் எதைப் பற்ற முடிகிறதோ அல்லது பார்க்க முடிகிறதோ அதைத் தாழ்ந்த சக்தி உயர்ந்த சக்தியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள இசைவுதருகிறது. ஆனால் அத்தகைய பரிமாற்றத்தின்போது ஒரு தாற்காலிகமான நிலை மாற்றத்தை அது இயல்பாக வற்புறுத்துகிறது. சுத்திய ஜீவியத்தின் ஒருங்கிணைந்த நிலை சுத்தியத்தின் சார்த்தை எப்போதும் பெற்றுள்ளது. அது, முழுச் சுத்தியம் மற்றும் அதன் தனிப்பட்ட சுயநிரணயங்களின் சுத்தியம் இவைத் தெளிவாக ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப் பெற்றுள்ளது. அது அவைகளில் பிரிக்க முடியாத ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்துகிறது. அவைகள் ஒன்றுக்குள் ஒன்று நெருக்கமாகப் பொருந்திப் பரவும் நிலையைப் பராமரிக்கிறது. அது தடையற்ற முழுமையான ஜீவியத்தை ஒன்றுக்கொன்று பரிமாறிக் கொள்வதை நிலைக்கச் செய்கிறது. ஆனால் தெய்வீக மனத்தில் இந்த ஒருங்கிணைதல் இல்லை. இருந்தாலும் தெய்வீக மனம் சுத்தியத்தை நன்கு அறிந்துள்ளது. அது முழுமையைத் தழுவியுள்ளது. அது தன் சொந்த சுயநிரணயங்களைப் பயன்படுத்துகிறது. ஆனால் அவற்றால் கட்டுப்படுத்தப்படாது. அவற்றின் ஒருமையை அது அறிந்துள்ளது, அதை அது தன் ஆண்மிக அறிவில் அடைய முடியும். அது தன் பாதுகாப்பிற்கு அந்த ஒருமையை நம்பியுள்ளது. இருந்தாலும் அவ்வொருமை அதன் செயல்பாட்டை நேரடியாக நிர்ணயிப்பது இல்லை. தெய்வீக மனத்தின் சக்தி பிரிதல் மற்றும் இணைதல் எனும் திறனால் செயல்படுகிறது. அது ஒருங்கிணைந்த பிரிக்க முடியாத ஒருமைப்பாட்டின் சக்தியைப் பிரிக்கிறது மற்றும் சேர்க்கிறது. அது ஒரு அம்சம் அல்லது சக்தியை எடுத்துக் கொள்கிறது. அதற்கு சுதந்திரமான செயலைத் தருகிறது. அச்செயலில் அது முழுமையான தனியான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது. தனக்குச் சொந்தமான உலகின் சிருஷ்டியை திட்டமிடுகிறது. சுத்திய ஜீவிய சுமுகத்தில் புருஷன், பிரகிருதி என்பவை ஜீவன் மற்றும் அதன் இயக்க சக்தி எனும் இரண்டு அம்சங்களைக்

கொண்ட ஒரு சுத்தியம். அங்கு ஒன்றைவிட ஒன்று சமநிலையின்மை அல்லது மேலோங்கிய தன்மை இருக்க முடியாது. தெய்வீக மனத்தில் அவற்றின் பிரிவுக்கான ஆரம்பம் உள்ளது. சாங்கியம் இவற்றை வெகுவாகப் பிரிக்கிறது. அங்கு அவை இரு சுதந்திரமான அமைப்புகளாகத் தோன்றுகின்றன. பிரகிருதி புருஷன்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடிகிறது. இது புருஷனின் சுதந்திரத்தை மறைக்கிறது மற்றும் அதன் சக்தியைக் குறைக்கிறது. புருஷன் சாட்சிப் புருஷனாக குறைக்கப்படுகிறான் மற்றும் பிரகிருதியின் ரூபங்கள் மற்றும் செயல்களைப் பெறுபவனாகிறான். புருஷன் தன் தனித்த வாழ்வையும் சுதந்திரமான சுயாட்சியையும் தன்னை மறைக்கும் பிரகிருதியை விலக்குவதன் வழி மீண்டும் அடைகிறான். இறை சுத்தியத்தின் மற்ற அம்சங்களான ஏகன், அநேகன் மற்றும் தனித்தன்மை, பொதுத்தன்மை இவற்றிலும் இதுவே ஏற்படுகிறது. ஆனாலும் ஒவ்வொன்றும் அந்த ஒரு சுத்தியத்தின் அம்சம் மற்றும் சக்தியே ஆகும். இருப்பினும், ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான அமைப்பாக முழுமையில் செயல்படும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் தன்னை தனித்ததாக வெளிப்படுத்தும் திறன் உள்ளவை. மேலும் அத்தனித்த வெளிப்பாட்டால் சக்தி வாய்ந்த விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தவல்லன. அதேநேரத்தில் தெய்வீக மனத்தில் இந்தப் பிரிந்த நிலை தொடர்ந்து உள்ளது. இருந்தாலும், அது இயல்பான அடிப்படையான ஜீக்கியத்தை ஆதாரமாகப் பெற்றுள்ளது. வெவ்வேறு கூட்டமைப்புக்கான அனைத்து சாத்தியங்களும் அங்கு உள்ளன. தனித்த சக்திகள் மற்றும் அம்சங்களுக்கிடையே தொடர்புகள் சுதந்திரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் சக்தி மற்றும் செயல் பரிமாற்றங்கள் எப்போதும் நிகழக்கூடியவை.

இறை சக்திகளை நாம் பல தெய்வங்களாகக் கருதலாம். அப்படியானால், தெய்வீக மனம் ஒரு மில்லியன் தெய்வ சக்திகளை, அவைகள் தங்கள் செயல்பாட்டை மேற்கொள்ள வெளியிடுகிறது என்று கூறலாம். ஒவ்வொன்றும் தன் சொந்த

உலகை உருவாக்கும் உரிமை பெற்றுள்ளன. ஓவ்வொரு உலகமும் மற்றவைகளோடு தொடர்பு, கருத்துப் பரிமாற்றம் மற்றும் செயல்பாடு எழுப்பும் திறன் கொண்டன. வேதத்தில் கடவுள்களின் தன்மைகள் வெவ்வேறாக உருவகப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவை ஒரே ஜீவனானவை. முனிவர்கள் அவற்றிற்கு வெவ்வேறு பெயர்களை அளித்தனர். இருந்தாலும், ஓவ்வொரு கடவுளும் அதுவே சக்திதான்நதம் என்பதைப் போன்று வழிபடப்பட்டன. அனைத்துக் கடவுள்களும் ஒன்று சேர்ந்த ஒன்றாக ஒரு கடவுள் வழிபடப்படுகிறது. அல்லது ஒன்று பிறவற்றை அதனுள் கொண்டதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இருந்தாலும் ஓவ்வொரு தெய்வமும் தனித்தனியானவை. சில நேரங்களில் ஒன்று பிற தெய்வங்களுடன் இணைந்தும், சில நேரங்களில் தனித்தும், சில நேரங்களில் வெளிப்படையாக எதிர்த்தும் செயல்படுகின்றன. சக்திய ஜீவியத்தில் இவை அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைக்கப்படுகின்றன. அவை ஒரே சக்தியின் சுமுகமான லீலையாக ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. தெய்வீக மனத்தில் இந்த மூன்று நிலைகளும் தனித்தனியான செயலுக்குரியவை. ஓவ்வொன்றும் அதன் சொந்த முன்னேற்றத்திற்கான தத்துவத்தைக் கொள்ள முடியும். ஓவ்வொன்றும் அதனதன் முடிவை அடைய முடியும். இருந்தாலும் ஓவ்வொன்றும் பிறவற்றோடு இணையைக் கூடிய சக்தி பெற முடியும். அவை வெகுவாகத் தொகுக்கப்பட்ட சுமுகத்தில் இணைய முடியும். ஒன்றான சத்தைப் போல சித் சக்தியிலும் இது ஏற்பட முடியும். ஒரு ஜீவியம் பலவாகப் பிரிந்து பல சுதந்திரமான ரூபங்களாகிறது. ஜீவியம் மற்றும் ஞானத்தின் இவ்வுருவங்கள் தம் சொந்த வழிக்கான சத்தியத்தைப் பின்பற்றும். அச்சத்தியத்தை அவை உணர வேண்டும். ஒரு முழுமையான மற்றும் பல பரிமாணங்கள் கொண்ட முழு எண்ணாம் அதன் பல பகுதிகளாகப் பிரிகிறது. ஓவ்வொன்றும் ஒரு சுதந்திரமான எண்ணத்தின் சக்திகளாகின்றன. ஓவ்வொன்றும் தம்மைத் தாமே உணரும் சக்தி கொண்டுள்ளன. ஒரு சித் சக்தி பல மில்லியன் சக்திகளாக விடுதலை பெறுகிறது. ஓவ்வொரு சக்தியும் தனித்தனியாகப்

பூரணம் பெறும் உரிமை கொண்டது. அல்லது ஓவ்வொன்றும், தேவைப்பட்டால், ஒரு மேலாதிக்கத்தைப் பெறும் உரிமை கொண்டது. ஓவ்வொன்றும் தன் சொந்த உபயோகத்திற்குப் பிற சக்திகளைப் பயன்படுத்தலாம். இதேபோன்று ஆனந்தமும் தன்னை இழந்து பலவாகப் பிரிந்து பலதரப்பட்ட ஆனந்தமாகியது. ஓவ்வொன்றும் தன்னுள் தனிப்பட்ட கட்டுப்பாடற்ற முழுமையைக் கொண்டுள்ளன. ஓவ்வொன்றும் அதன் உச்சக்கட்ட சுய வரம்பைப் பெற்றுள்ளன. ஒரு சத், சித், ஆனந்தம் அபரிமித அனந்தமான சாத்தியங்களை இயல்பாகப் பெற்றுள்ளது. இந்த குணத்தைத் தெய்வீக மனம் அதற்குத் தந்துள்ளது. இதை எண்ணற்ற உலகங்களாக உருவாக்கலாம். அல்லது இதை ஒரே உலகத்தில் சேர்த்தும் வைக்கலாம். அந்த உலகத்தின் சிருஷ்டி, வழிமுறை மற்றும் போக்கு இவற்றை சக்திகள் ஒன்றோடொன்று சேரும் லீலையால் எழும் முடிவற்ற, மாறும் தன்மையுள்ள பலன் நிர்ணயிக்கும்.

சத் பிரம்மத்தின் சித் சக்தி பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கும் சக்தி. அதனால் அதில் உருவான ஒரு உலகத்தின் இயல்பு அதைச் சார்ந்திருக்கும். அந்த ஜீவியத்தின் சுயமான உருவகத்தை அது பொறுத்திருக்கும். அந்த உருவகம் உலகில் தன்னை வெளிப்படுத்தும். அதே அளவில், ஓவ்வொரு மனிதனிலும் அந்த ஜீவியம் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அவன் தன்னை அல்லதுதான் வாழும் இவ்வுலகைக் காண்பது அந்த இடத்தைப் பொறுத்தது. நம் மனித ஜீவியம் உலகைப் பகுதிகளாகப் பிரித்துப் பார்க்கிறது. அப்பகுதிகள் பகுத்தறிவாலும் புலனுணர்வாலும் வெட்டிப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை அனைத்தும் ஒரு வடிவமாக சேர்க்கப்படுகின்றன, அதுவும் பகுதியே. அது ஏற்படுத்தும் ஒரு அமைப்பு சத்தியத்தின் ஒரு ரூபத்திற்கு மட்டும் இடம் கொடுக்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டது. அது மற்றவற்றை அவ்வமைப்பில் ஏற்பதில்லை அல்லது சிலவற்றை மட்டுமே விருந்தினராக ஏற்கிறது. தெய்வீக மனம் பிரபஞ்சத்தை அறியும் ஆற்றல் கொண்ட ஒன்று. அதனால் எண்ணற்ற அளவு அடிப்படையில்

வேறுபடுபவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைக்க முடியும். அது அவைகளை ஒன்றோடொன்று சமரசம் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்திற்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆக, பகுத்தறிவு மனிதனையும் இறைவனையும் எதிரெதிராகப் பார்க்கிறது. இறைவனைத் தன்னுடன் சேராத பொதுவான ஒன்றாகப் புரிந்து கொள்கிறது. இறைவனில், மனிதனும் அவன் தனித்தன்மையும் அதைப் பொறுத்தவரை அறியாமையின் கற்பணகள் அல்லது அவை தாற்காலிகமான அமைப்புகள். அல்லது, மாறாக, அது மனிதனை ஆரம்பநிலை சத்தியமாகப் பார்க்கும். மேலும் அது பொதுவானதை மனத்தின் ஒரு கருத்தாக அல்லது வெளிப்பாட்டிற்கான ஒரே கருவியாகக் காணும். தெய்வீக மனத்தின் அறிவிற்கு இவை பிரிக்க முடியும் சக்திகள். இவை ஒன்றாக உள்ள ஒன்றின் சக்திகள். ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் சுயமான சத்தியத்தை சுதந்திரமாகப் பின்பற்ற முடிபவை. தெய்வீக மனம் தன் வேறுபட்ட சக்திகளின் செயல்பாடுகளை ஒன்று சேர்க்கவும் முடியும். பல்வேறு ஜீவன் மற்றும் ஜீவியநிலைகளை உருவாக்கவும் முடியும். இதை அச்சக்திகளின் சுதந்திரமாகப் பிரிந்த நிலையிலும் அவைகளின் ஒன்று சேர்ந்த நிலையிலும் அது செய்ய முடியும். அவை அனைத்தும் முறையானவை. மேலும் அவை மற்றவைகளோடு சேர்ந்து இருக்கும் திறன் கொண்டவை. தூய்மையான தனித்தன்மை அற்ற பொதுவான ஜீவன் மற்றும் ஜீவியம் உண்மையானது மற்றும் சாத்தியமானது. அதுபோல் முற்றிலும் தனித்த ஜீவியம் மற்றும் ஜீவனும் உண்மையானது மற்றும் சாத்தியமானது. இறைவனின் தனித்தன்மை இழந்த பொதுவான நிலை நிர்க்குண பிரம்மம் எனப்படும். இறைவனின் தனித்தன்மை பெற்ற நிலை அனைத்து குணங்களையும் பெற்ற சுகுணப் பிரம்மம் எனப்படும். இவை இங்கு இறைவனின் சமமான, சேர்ந்து வதியும் அம்சங்கள். மனிதனில் பொதுத்தன்மை வெளிப்பட முடியும். மனிதன் அப்பொதுத்தன்மைக்கு உட்பட்டு அதை வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாவான். பொதுத்தன்மையை இயல்பாகக் கொண்ட சத்தியத்தின் ரூபமாக மனிதன் மாற முடியும். இறை வெளிப்பாட்டின் இரு

அம்சங்களும் விழிப்புப் பெற்ற பிரம்மத்தின் அனந்தமான வகைகளில் ஒன்று மற்றதை எதிர்கொள்கிறது. அறிவுக்கு சமரசம் செய்ய இயலாத வேறுபாடுகளாகத் தெரிபவை தெய்வீக மனத்திற்கு, அறிவுத்திறன் கொண்டு, உடனுறையும் தொடர்புள்ள ஒன்றாக தங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. பகுத்தறிவுக்கு முரண்பாடாகத் தெரிபவை தெய்வீக மனத்திற்கு உடன்பாடாகத் தங்களை முன்வைக்கின்றன. ஐடத்திலிருந்து அனைத்தும் உருவானதாகவும், ஐட சக்தியால் அனைத்தும் உயிர் வாழ்வதாகவும், முடிவில் அவை அதை மீண்டும் சென்றடைவதாகவும் நம் மனம் பார்க்கிறது. இதனால் ஐடம் என்பது சாசுவதமான காரணி என்றும் அதுவே முதலும் முடிவுமானதுமான சத்தியமான பிரம்மமாகவும் முடிவு செய்கிறது. அல்லது அனைத்தும் பிராண சக்தி அல்லது மனத்திலிருந்து உருவானதாகக் காண்கிறது. அனைத்தும் வாழ்வு அல்லது மனத்தால் உலகில் இருப்பதாகப் பார்க்கிறது. அனைத்தும் பிரபஞ்ச வாழ்வு அல்லது மனத்தினுள் மீண்டும் திரும்புவதாகக் காண்கிறது. இவ்வுலகம் பிரபஞ்சத்தின் பிராண சக்தியால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாக முடிவு செய்கிறது. அல்லது பிரபஞ்ச மனத்தின் படைப்பாகக் காண்கிறது. அல்லது மீண்டும், இவ்வுலகம் உருவாகி, வாழ்ந்து, திரும்ப முழு எண்ணத்தை அடைவதாக அல்லது ஆன்மாவின் ஞான உறுதியை மீண்டும் அடைவதாக எண்ணுகிறது. அல்லது அது ஆன்மாவையே திரும்பி அடைகிறது என்று எண்ணுகிறது. இவ்வாறாக அது பிரபஞ்சத்தின் லட்சியம் அல்லது ஆன்மிக நோக்கத்தை முடிவு செய்கிறது. மனம் மேற்கூறிய எவ்விதமான பார்வையிலும் தன்னைப் பொருத்திக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அது ஒன்றை முடிவாக ஏற்று அதன் பிரிந்த பார்வையால் மற்றவற்றை விலக்குகிறது. தெய்வீக மனம் ஒவ்வொரு பார்வைக் கோணத்தையும் உண்மையாக அறியும். அவை எழுப்பும் ஒவ்வொரு தத்துவத்தின் செயல்பாடும் உண்மை என அறியும். ஐட உலகின் சூத்திரம் இருப்பதை அது பார்க்க முடியும். பிராண உலகத் தத்துவத்தை அது காண முடியும். மன உலகம் மற்றும் ஆன்மிக உலகத்தின் விதிமுறைகளையும்கூட அது பார்க்க

முடியும். அதனால் உலகத்தில் அவை ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும். அதேநேரத்தில் அனைத்தும் தெய்வீக மனத்தை அடிப்படையான சக்தியாகக் கொண்டு ஒரு உலகத்தில் இணைய முடியும். தெய்வீக மனத்தின் பார்வைக்குச் சிருஷ்டி ஒரு சாதாரண மற்றும் எளிதாக அடையக்கூடியது. நம் உலகம் சித் சக்தியின் சுய உருவாக்கத்தால் எழுப்பப்பட்டது. அது மறைந்து ஜட இருளாக இங்கு தோற்றமளிக்கிறது. அதனால் ஓப்புயர்வற்ற சக்திதானந்தம் திரையிடப்பட்டுள்ளது. அதன் சக்திகள் திரண்டு ஜட இருளில் புதைந்துள்ளது. அது ஜடப் பிரபஞ்ச உலகம். அது தன்னுள் வாழ்வு, மனம், தெய்வீக மனம், சத்திய ஜீவியம், ஆன்மா இவற்றை உணர்கிறது. ஓவ்வொன்றும் அதனால் முறைகளில் மற்றவற்றை தன் சுய வெளிப்பாட்டின் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. ஜடம் ஆன்மாவாக ஆன்மிக திருஷ்டியில் எழுவது தெய்வீக மனத்திற்கு ஒரு சாதாரண எளிதில் சித்திக்கக்கூடிய சிருஷ்டியாகும். தெய்வீக மனம் சக்தியின் பிறப்பிடம். அது தன் சக்தியை நிர்வாகத் திறனுடன் செயல்படுத்துகிறது. சத்தின் பலதாப்பட்ட திறன்களை அது முறைப்படுத்துகிறது. ஓவ்வொன்றும் தம் தனித்த சத்தியத்தை உறுதி செய்கின்றன. ஆனால் அனைத்தும் தம்மை ஒன்றாக ஒருங்கிணைக்கும் திறன் கொண்டவை. அவை வெவ்வேறான விதத்தில் ஆனால் ஒரே நேரத்தில் தம்மை ஒருங்கிணைக்கின்றன. தெய்வீக மனம் கைவினைத்திறன் கொண்ட ஒரு மந்திரவாதிபோல் செயல்படுகிறது. அது பல்வகை வண்ணங்களாலான இழைகளால் சிருஷ்டியை நெய்து உருவாக்கும் சக்தி படைத்தது. அது ஒரு தனித்த ஜீவனைச் சிக்கலான பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது.

இது பலதாப்பட்ட சதந்திரமான சக்திகளின் ஒருங்கமைந்த வளர்க்கி. இருப்பினும் அங்குக் குழப்பமோ, பினாக்கோ இல்லை. அங்குச் சத்தியம் அல்லது ஞானத்தின் வழுவுதல் இல்லை. தெய்வீக மனம் சத்தியத்தின் சிருஷ்டிகர்த்தா. அது மாயைகளை அல்லது பொய்மைகளை படைப்பது அல்ல. தெய்வீக மனசக்தியின் கோட்பாடு அம்சம், சக்தி, கருத்து, ஆற்றல்

மற்றும் ஆனந்தம் இவற்றின் சத்தியத்தை திட்டமிடுவது. அது சதந்திரமான செயல்பாட்டை மேற்கொள்ளும் சுயாதீனம் பெற்றுள்ளது. அச்சுதந்திரத்தில் சத்தியத்தின் விளைவுகள் திட்டமிடப்படுகின்றன. ஓவ்வொன்றும் ஜீவனின் தனித்த சத்தியம் என்பதை வலியுறுத்தும் பிரத்தியேகத்தன்மை அங்கு இல்லை. அது பிறவற்றைச் சத்தியம் குறைந்த நிலையென வலியுறுத்துவதில்லை. ஓவ்வொரு கடவுளும் மற்ற கடவுள்களையும் மற்றும் சிருஷ்டியில் அவற்றின் இடத்தையும் அறியும். ஓவ்வொன்றும் பிறவற்றின் கருத்தையும் அதன் உரிமையையும் ஏற்கிறது. ஓவ்வொரு சக்தியும் மற்ற சக்திகளின் இடத்தை அங்கீகரிக்கின்றன. பிறவற்றின் சத்தியம் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றன. ஒரு தனித்த பூரணம் பெற்ற ஆனந்த ஜீவனம் அல்லது அனுபவம் மற்றவற்றின் ஆனந்த ஜீவனம் அல்லது அனுபவத்தை மறுப்பதில்லை. தெய்வீக மனம் பிரபஞ்ச சத்தியத்தின் ஒரு தத்துவம். ஒரு அகன்ற எல்லையற்ற முழு நிறைவு அதன் மனநிலையாகும். அது ஒரு வகையான தாழ்ந்த சத்திய ஜீவியம். அது முழுமைகளுடன் உள்ள தொடர்பை முக்கியமாகக் கொண்டதல்ல. சக்தி வாய்ந்த திறன்கள் அல்லது நடைமுறைக்கேற்ற உண்மைகளின் சத்தியத்தின் தொடர்பை முதன்மையாகக் கொண்டது. அல்லது, நடைமுறைப் பண்புகளை உருவாக்கும் சக்தியைப் பெற அது முழுமைகளோடு தொடர்பு கொள்கிறது. இருப்பினும், அதன் உணர்வாற்றல் ஒருங்கிணைந்து என்பதைவிட பிரபஞ்சமயமானது. பிரபஞ்சத்தின் பூரணத்தால் அதன் முழு நிறைவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது தனித்த சதந்திரமான சத்தியங்களை உள்ளடக்கியது. அச்சத்தியங்கள் ஒன்று சேர்ந்துள்ளன. அவற்றின் அடிப்படையான ஜீக்கியம் அதனால் கிரகிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பொருட்களின் அடிப்படையாகவும், சிருஷ்டியில் எங்கும் வியாபித்து உள்ளது என்றும் உணரப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஜீக்கியம் சத்திய ஜீவியத்தில் உள்ளது போல் அவைகளின் நெருக்கமாக மற்றும் அதில் எப்போதும் ரகசியமாக உறைவது போன்றதல்ல. சத்திய ஜீவிய ஜீக்கியம் அவைகளுக்கு

முதன்மையானதல்ல. தெய்வீக மனத்தின் செயல் மற்றும் சுபாவத்தின் சுமுகமான முழுமை சத்திய ஜீவிய ஐக்கியத்தால் எழுப்பப்படுவதுமல்ல.

நம் மனத்தின் ஜீவியம் பிரிந்த மற்றும் முழுமையற்ற கூட்டிணைப்பாகும். இதற்கும் பிரபஞ்ச தெய்வீக மனத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை நாம் புரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். தெய்வீக மனத்தின் செயல்பாட்டின் பலவேறு கோணங்களை நம் மனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இதை நாம் ஓரளவு அறியலாம். ஒன்று முற்றிலும் மனத்தைச் சேர்ந்தது, மற்றது தெய்வீக மனத்தின் பார்வைக்குரியது. தெய்வீக மனத்திற்கு எல்லா மதங்களும் உண்மையானவை. நிலையான ஒரு மதத்தை முடிவாக எழுப்பும் நோக்கத்தோடு பல மதங்கள் எழுவது அனுமதிக்கப்படுகின்றன. எல்லா தத்துவங்களும் அதற்கு ஏற்கத்தக்கவை. அத்தத்துவங்கள் அதனதனதுறை மற்றும் சொந்தப் பார்வையில் பிரபஞ்சத்தை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய விவரமாக ஏற்கப்படுகின்றன. அனைத்து அரசியல் கொள்கைகள் மற்றும் அவைகளின் பயிற்சிகளும் முறையானவை. அவை தங்கள் கருத்தாற்றலை திட்டமிட்டு செயல்படுத்தும் உரிமையையும் அவற்றை உலகில் வளர்ச்சி பெறச் செய்யும் உரிமையையும் பெற்றிருக்கும். நம் பிரிந்த ஜீவியத்தில் இவை எதிர்மறையாக உள்ளன. விரிந்த உள்பாங்கு மற்றும் பிரபஞ்சத்தன்மையால் பூரணமற்ற நிலையில் அவை கண்ண நேரம் தீண்டப் பெறுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் தங்களைச் சத்தியம் என்று வலியுறுத்துகின்றன. பிறவற்றை தவறு என்றும் தீமை என்றும் வற்புறுத்துகின்றன. பிறவற்றை மறுக்கவும் அழிக்கவும் தூண்டுதலைக் கொண்டுள்ளன. தான் மட்டுமே சத்தியம் மற்றும் ஜீவனுள்ளது என்பதாக அதைச் செய்கிறது. ஒவ்வொன்றும் தானே ஒப்புயர்வற்றது என்ற உரிமையைக் கோருவது இதில் சிறப்பானது. ஒவ்வொன்றும் தன்னைத் தவிர பிறவற்றைத் தாழ்ந்த சத்திய வெளிப்பாடாக மட்டுமே ஏற்கிறது. தெய்வீக மனத்தின் அறிவு இக்கருத்தை ஏற்க மறுக்கும். இத்தகைய

தனித்த பிரிவினையை அது நிராகரிக்கும். அது அனைத்தும் முழுமையில் இணைந்து வாழ அனுமதிக்கும். முழுமையில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அதன் இடத்தைப் பெற்றுத் தரும். அல்லது ஒவ்வொன்றிற்கும் அது சித்திக்கக்கூடிய களம் அல்லது முயற்சிக்குரிய இடத்தை அளிக்கும். நம் ஜீவியம் முழுமையாகத் தாழ்ந்துள்ளதால் பிறவற்றை ஏற்க மறுக்கிறது. அது கீழிறங்கி அறியாமையின் பிரிவினையை அடைந்து விட்டது. அங்கு சத்தியம் அனந்தமாகவோ அல்லது பிரபஞ்சத்தின் முழுமையைக் கொண்டதாகவோ இல்லை. பல சாத்தியங்களை உள்ளடக்கிய உருவகம் அதில் இல்லை. அது மற்றதன் உறுதியைப் பொய்யாக்கும் திடமான உறுதியடையது. தனனிலிருந்து வேறுபட்ட ஒன்றாக அவையிருப்பதால் அவற்றைப் பொய்யாக அறிகிறது. தன்னை வலிமையாக ஸ்தாபித்துள்ளதால் மற்றவற்றைப் பொய்யாகக் கொண்டுள்ளது. நம் மனத்தின் ஜீவியம் பூரண முழுமையை நாட முடியும். அது முழு நிறைவை நெருங்க முடியும். ஆனால் அதை செயலில் மற்றும் வாழ்வில் ஒழுங்கமைப்பது அதன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. பரினாமத்திற்குரிய மனம் ஒருவரில் அல்லது ஒரு கூட்டமைப்பில் வெளிப்படும்போது பல்வகைப்பட்ட வெவ்வேறான பார்வைக் கோணங்களை ஏற்படுத்தும். பலதரப்பட்ட செயல்பாடுகளை அது வெளிப்படுத்தும். அது அவை தாமே ஒன்றாகச் செயல்பட அனுமதிக்கும். அல்லது சேர்ந்து அல்லது ஒரு வகையான இணைந்து கலந்த முறையில் அது அவைகளை செயல்படச் செய்யும். அது தேர்ந்தெடுத்த சிலவற்றில் சுமுகத்தை ஏற்படுத்தும். ஆனால் அது உண்மையான முழுமையின் சுமுகமான பினைப்பை அடைய முடியாது. பிரபஞ்ச மனம் பரினாமத்தால் எழும் அறியாமையிலும் அந்த சுமுகத்தைப் பெற்றிருக்கும். ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமைகளை ஒழுங்கப்படுத்தும் சுமுகமாக அது இருக்கும். ஒருமைக்கான அடிப்படைசக்தியும் அதில் உண்டு. ஆனால் இவ்விஷயங்களின் பூரணத்துவத்தை அது தன் ஆழத்தில் கொண்டுள்ளது. இப்பூரணத்துவத்தை அது சத்தியஜீவியம் - தெய்வீக மனம் இவை உறையும் அடித்தளத்தில் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால்

பரிணாமத்தில் தனிப்பட்ட மனத்திற்கு அதை அளிப்பதில்லை. அதை ஆழத்திலிருந்துமேல் மனத்திற்கு அது கொண்டு வருவதில்லை அல்லது இன்னும் கொண்டுவரவில்லை. தெய்வீக மனத்தின் உலகம் சுமுகத்தின் உலகமாக இருக்கும். நாம் அறியாமையின் உலகில் வாழ்கிறோம். அது பினக்கு மற்றும் போராட்டம் நிறைந்த உலகம்.

இருந்தாலும் தெய்வீக மனத்தில் நாம் மூலமான பிரபஞ்ச மாயையை அடையாளம் காண முடியும். அது அறியாமையின் மாயையல்ல, அறிவின் மாயை. இருந்தாலும் அது அறியாமையைச் சாத்தியமாக, தவிர்க்க முடியாததாக ஆக்கிய ஒரு சக்தி. தனித்தனியாகப் பிரிந்த தத்துவங்கள் அதனால் சொந்த சுதந்திரமான வழியில் செயல்பட வேண்டும். அதன் முடிவை முழுமையாக அது நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படியானால், பிரிவினைக்கான தத்துவமும் அதன் பாதையில் முழுமையாக அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அதன் முடிவை அது பூரணமாக அடைய வேண்டும். இந்த இறக்கம் தவிர்க்க முடியாதது. ஜீவியம் தான் தனித்துப் பிரியும் விதியை ஏற்று இறங்குகிறது. துச்சமான அனுவாகி ஜட இருஞுக்குள் நுழையும்-வரை இதைத் தொடர்கிறது. ரிக் வேதம் அதை ஜட இருளாலான சமுத்திரம் என்கிறது. பரமாத்மா அதிலிருந்து பிறக்கும் சிறப்புப் பெற்றது. இருப்பினும் ஆரம்பத்தில் அனுவாகத் தனித்துப்-பிரிந்து அதனுள் அது மறைந்துள்ளது. நம் ஜீவியம் அதை மறைத்துள்ளது. அந்த ஜீவியத்தில் நாம் தனித்தனியானவற்றை சேர்த்து முழுமையை அடைய வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறான நிதானமான மற்றும் கடினமான வெளிப்பாடு ஹூராக்லிடஸ் வெளியிட்ட ஒரு கருத்தின் உண்மையை ஒத்துள்ளது. அவர், போர் அனைத்து விஷயங்களுக்கும் தந்தை என்றார். ஒவ்வொரு கருத்தும் சக்தியும் மற்ற சக்திகளோடு மோதுகிறது. ஒவ்வொரு தனித்த ஜீவியமும் உயிருள்ள ஜீவனும் ஒன்று மற்றதைத் தாக்குகிறது. தவிர்க்க முடியாத அதன் அறியாமையால் அது இதைச் செய்கிறது. அது சுதந்திரமாக தன்னை வலியுறுத்தி வாழ்கிறது, வளர்கிறது, மற்றும் தன்னிறைவு அடைகிறது. மற்ற

ஜீவராசிகளோடு சுமுகமாக வளர்வதை அது முயற்சிப்பதில்லை. இருந்தாலும் அதுமறைவான ஒருமைப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அவ்வொருமைப்பாடு சுமுகத்தின் ஏதாவது ஒரு ரூபத்தை நோக்கி நிதானமாக நாம் முன்னேற வற்புறுத்துகிறது. அது ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து வாழும் உடன்பாட்டை முயன்று பெற கட்டாயப்படுத்துகிறது. கடினமான ஒற்றுமையை முயல வற்புறுத்துகிறது. பரமாத்மாவின் சக்தியான பிரபஞ்ச உண்மை மற்றும் சத்தியம் நம்முள் மறைந்துள்ளது. அவை வெளிப்படும்போதுதான் நாம் முயற்சி செய்யும் சுமுகம் நமக்குக் கிட்டும். அவற்றை நாம் நம் ஜீவனின் ஒவ்வொரு இழையிலும் சக்திபூர்வமாகப் பெற வேண்டும். அச்சக்தியின் சுயவெளிப்பாடாக அவை மாற வேண்டும். அது குறையான முயற்சியால் அடைவதல்ல. அது முழுமையற்ற அல்லது முழுமை குறைந்த நிலையில் பெறுவதல்ல. நம் ஜீவன் மற்றும் ஜீவியத்தின்மேல் உறையும் உயர் நிலைகளுக்குரிய ஆண்மிக மனம் திறக்கப்பட வேண்டும். அதைக் கடந்ததும் நமக்குள் வெளிப்பட வேண்டும். பிரபஞ்ச வாழ்வில் தெய்வீகம் வெளிப்படும் சாத்தியம் பூரணம் பெற இது நிச்சயம் நடைபெற வேண்டும்.

தெய்வீக மனம் அதன் இறக்கத்தில் பிரபஞ்ச சத்தியத்தை பிரபஞ்ச அறியாமையிலிருந்து பிரிக்கும் ஒரு கோட்டை அடைகிறது. சித் சக்தி மனத்தைப் பிரிக்கும் இடத்தில் உள்ளது இது. சித் சக்தி, தெய்வீக மனம் உருவாக்கிய ஒவ்வொரு தனித்த இயக்கத்தின் பிரிவினையை வலியுறுத்துகிறது. அவற்றின் ஜக்கியத்தைப் பிரிவினை மறைக்கிறது அல்லது இருளாக்குகிறது. பிரத்தியேக நிஷ்டையின் மூலம் சக்தி தெய்வீக மனத்திலிருந்து மனத்தைப் பிரிக்கிறது. இதேபோல் சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து தெய்வீக மனம் பிரிந்தது. பிரிந்து திரையிடப்பட்டாலும் ஒளி ஊடுருவும் நிலையில் அது உள்ளது. அது விழிப்புள்ள சக்திப் பரிமாற்றத்தை அனுமதிக்கிறது. அது ஒரு வகையான பிரகாசமான தொடர்பைப் பராமரிக்கிறது. தெய்வீக மனத்திற்கும் மனத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள

திரை ஒளி ஊட்டுவ முடியாத நிலையில் உள்ளது. மனம் தெய்வீக மனத்தின் நோக்கங்களைச் சூட்சமமாகவும் தெளிவற்றதாகவும் பெறுகின்றது. தனித்துப் பிரிந்தமனம் தன்னை ஒரு சுதந்திரமான தத்துவமாக எண்ணிச் செயல்படுகிறது. ஓவ்வொரு மனத்தாலான ஜீவனும், ஓவ்வொரு மனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்தும் தனித்து நிற்கிறது. அதுபோல் ஓவ்வொரு மனத்தின் சக்தியும் ஆற்றலும் தன் தனித்த ஜீவனில் நிற்கிறது. அது பிறவற்றோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும் அல்லது கூட்டு சேர முடியும். ஆனால் அது தெய்வீக மனத்தின் இயக்கம் போல் ஒருங்கிணைந்து அகண்டு பரந்த நிலையால் ஏற்படுவது அல்ல. அது அடிப்படையான ஒன்றிய நிலையிலிருந்து எழுவது அல்ல. அது தனித்த பாகங்கள் சேர்வது போன்றது. அவை சேர்ந்து வேறான முழுமையை ரூபமாக எழுப்பும். இவ்வியக்கத்தின் வழியே நாம் பிரபஞ்ச சத்தியத்திலிருந்து பிரபஞ்ச அறியாமைக்கு நகருகிறோம். இந்நிலைக்குரிய பிரபஞ்ச மனம் அதன் ஜக்கியத்தைப் புரிந்து கொண்டாலும் அதன் மூலத்தை அது அறிவதில்லை. அதன் மூலமும், அஸ்திவாரமும் ஆன்மாவில் உள்ளன. அது தன் அறிவால்மட்டுமே அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அது தன் அனுபவத்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அது தன்னுள் தனக்கு உரிமை உள்ளதுபோல் செயல்படுகிறது. மூலத்தோடு தொடர்பு இல்லாத நிலையில் தனக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு செயல்படுகிறது. அதன் பகுதிகளும் ஒன்றோடொன்றும், பிரபஞ்ச முழுமையிலும், தொடர்பால் கிடைத்த ஞானத்தை மட்டும் கொண்டு, அறியாமையால் செயல்படுகின்றன. அடிப்படையான ஜக்கிய உணர்வு அங்கில்லை. ஜக்கியத்தால் எழும் பரஸ்பர ஊட்டுவல் மற்றும் ஒன்றை ஒன்று உணர்ந்த நிலை அங்கில்லை. மனத்தின் அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்மறையாகத் தொடர்கின்றன. ஒரு வகையான விழிப்புப் பெற்ற ஞானத்தின் பலனாக அது இருந்தாலும், அது பகுதியான ஞானம். அது உண்மையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த சுய ஞானம் அல்ல. உண்மையான மற்றும்

ஒருங்கிணைந்த உலக ஞானமும் அல்ல. இச்சபாவம் வாழ்விலும் சூட்சமப் பொருளிலும் தன்னை வலியுறுத்துகிறது. ஸ்தால் ஜடப்பிரபஞ்சத்தில் மீண்டும் தோன்றுகிறது. இது ஜட இருங்கில் தன்னை முழுவதுமாக இழந்ததால் எழுவது.

நம் அடி மனத்தைப் போல் இந்த மனத்திலும் ஒரு பெரிய கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான சக்தியும் பரஸ்பரமும் இன்னும் உள்ளன. மனித மனம் பெற்றிருப்பதைவிட சுதந்திரமான மனோபாவம் மற்றும் உணர்வு அங்கு உண்டு. அங்கு அறியாமை முழுமை பெறவில்லை. ஜீவனுள்ள சுமகம் மற்றும் நேரான தொடர்புகளின் ஒன்றையொன்று சார்ந்த அமைப்பு ஏற்படுவது அதிக சாத்தியமாகும். கண்மூடித்தனமான பிராண சக்திகளால் மனம் இன்னும் தொந்தரவு அடையவில்லை. அசையாத ஜடத்தால் அது இன்னும் இருளாகவில்லை. அது அறியாமைக்குரிய தளமாகும், ஆனால் இன்னும் தீமை அல்லது தவற்றுக்குரிய இடமாக ஆகவில்லை. அல்லது குறைந்தபட்சம் தீமை, தவறு இவற்றில் விழும் நிலை இன்னும் தவிர்க்க முடியாமல் ஆகவில்லை. இங்கு அறியாமை அளவுக்குட்பட்டது, சத்தியம் அரைகுறையான நிலையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் அது சத்தியத்தை மறுக்கும் நிலை அல்ல. பகுதியான சத்தியத்தின் அமைப்பு பிரிந்த ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது வாழ்வு மற்றும் சூட்சம ஜடத்தில் தன்னை வலியுறுத்தும். சித் சக்தியின் பிரத்தியேக நிஷ்டை அவற்றை தனித்துச் செயல்பட வைக்கிறது. ஆனால் அது முழுவதுமாக மனத்தை வாழ்விலிருந்து வெட்டவோ அல்லது மறைக்கவோ செய்வதில்லை. அது வாழ்வை ஜடத்திலிருந்து மறைப்பதில்லை. முழுமையான பிரிவினை அங்கு அது ஜட இருள் நிலையை அடைந்ததும் ஏற்படுகிறது. நம் உலகமான பன்மடங்கு அறியாமை அவ்விருண்ட அமைப்பிலிருந்து வெளிவருகிறது. சிருஷ்டியின் மேலும் ஆழ்ந்து மறைந்து இருளான நிலைகள் உண்டு. இந்நிலைகள் சித்சக்தியின் அமைப்புகள் ஆகும். அவற்றில் ஓவ்வொன்றும் தன் சொந்த மையத்திலிருந்து வாழ்கின்றன. ஓவ்வொன்றும் அதன் சொந்த

சாத்தியங்களைப் பின்பற்றுகின்றன. இதில் எந்தத் தலையாய தத்துவமும் - மனம், வாழ்வு, ஜூடம் - தன் விஷயங்களைத் தானே திட்டமிட்டுக் கொள்கிறது. அது சுதந்திரமாக அதைச் செயல்படுத்துகிறது. ஆனால் அது திட்டமிடுவது அதன் சுய சத்தியங்களையே தவிர, மாயைகளை அல்ல. உண்மை மற்றும் பொய், ஞானம் மற்றும் அறியாமை இவற்றின் சிக்கல்களுக்கும் அது தீர்வு காண்பதல்ல. சக்தி ரூபம் இரண்டிலும் சித் சக்தி பிரத்தியேக நிஷ்டையில் இருக்க முடியும். பின் சக்தியிலிருந்து சித்தைப் பிரிப்பது அசாதாரண செயலாகிறது. அல்லது சித்சக்தி, சக்தி ரூபம் இரண்டிலும் விழிப்பற்ற தூக்கத்தில் தன்னையிழந்து ஜீவியத்தைக் கிரகிக்க முடியும். அப்படியானால் ஜீவியம் தன்னைத் திரும்பப் பெற சிரமப்பட வேண்டும். அது அரைகுறையான பரிணாமத்தால் அதைச் செய்கிறது. இது குறையை அவசியமாகவும் பொய்ம்மையை தவிர்க்க முடியாததாகவும் ஆக்குகிறது. இருப்பினும் இவை மூலமான அச்திலிருந்து தோன்றிய மாயை அல்ல. அவை, ஜூட இருளிலிருந்து எழுந்த ஒரு உலகின் தவிர்க்க முடியாத உண்மைகள் என்று நாம் கூறலாம். அறியாமை என்பது உண்மையில் மூலமான ஜூட இருளின்பின் மறைந்துள்ள ஞானம் தன்னைத் தான் விழைவதாகும். அது தவற விடுகிறது, தேடிக் கண்டுபிடிக்கிறது. அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள், அவைகளின் போக்கில் இயற்கையானவை மற்றும் தவிர்க்க முடியாதவை. அவை வழி தவறுதலால் ஏற்படும் உண்மையான விளைவுகள். ஒரு வகையில், அவற்றின் செயல்பாடு குறையிலிருந்து மீணும் வகைக்குரிய சரியான வழியாகும். ஜீவன் வெளிப்படையான ஜீவனற்ற நிலைக்குள் மூழ்குகிறது. ஜீவியம் ஜூட இருளாகிறது. ஆனந்தம் பரந்த பிரபஞ்சத்தின் புலனுணர்வற்ற நிலைக்குள் புகுகிறது. இவை வீழ்ச்சியின் முதல் விளைவுகள். கடினமான முறிந்த அனுபவங்களின் வாயிலாக அவை வீழ்ச்சியிலிருந்து மீள்கின்றன. இவ்வாறாக, சித் என்பது உண்மை மற்றும் பொய்ம்மை எனும் இரட்டை நியதிகளாக ஆகிறது. அது ஞானம் மற்றும் பிழை என ஆகிறது. சத் இரட்டை விதிகளான வாழ்வு மற்றும் மரணம் என்றாகிறது.

ஆனந்தம், வலி மற்றும் இன்பமாகிறது. சுய தேடலை மேற்கொள்ள அவசியமான வழிமறைகள் இவை. சத்தியம், ஞானம், ஆனந்தம் இவற்றின் தூய அனுபவம் இங்கு எதிர்மறையான அனுபவமாகிறது. விஷயங்களின் உண்மைக்கு நேர்மாறான நிலையாக அது இருக்கும். அது வேறுபட்ட நிலையாக இருக்க முடியும். ஆனால் அதற்கு அனைத்துப் பரிணாம ஜீவன்களும் தம் உள்ளேயுள்ள சைத்தியத்துடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டும். அல்லது இயற்கையின் அடிப்படையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சத்திய ஜீவியத்தோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும். ஆனால் இங்கு தெய்வீக மனத்தின் சட்டம் செயல்பாட்டிற்கு வருகிறது. அச்சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு சக்தியும் அதன் சாத்தியங்களைத் தானே திட்டமிடுகிறது. இது மூலமான ஜூடஇருள் மற்றும் ஜீவியத்தின் பிரிவினை இரண்டையும் முக்கிய விதிகளாகக் கொண்ட உலகம். அத்தையை உலகில், இருண்ட சக்திகள் தோன்றுவது இயற்கையான சாத்தியக் கூறாகும். இச்சக்திகள் அறியாமையைப் பராமரிக்கும், அறியாமைக்குரிய வாழ்வை மேற்கொள்ளும். அது பொய் மற்றும் தவற்றின் மூலத்தை அறிய முயலும் தெளிவற்ற போராட்டம். அது பிழை மற்றும் தீமையை உற்பத்தி செய்யும் வாழ்விற்கான அஞ்ஞானப் போராட்டம். அது இன்பத்தை அனுபவிக்கும் அகந்தைக்கான போராட்டம். அது பூர்த்தியற்ற இன்பங்கள், துன்பங்கள் மற்றும் வேதனைகள் இவற்றின் தோற்றுவாய். இவைகள் இதன் தவிர்க்க முடியாத முதல் அடையாளமாகத் தோன்றும் இயல்புகள். இவைகள் மட்டுமே நம் பரிணாம வாழ்வின் சாத்தியங்கள் அல்ல. இருந்தாலும், மறைந்திருக்கும் சத்தியங்கள் வெளிப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அசத் என்பது உண்மையில் சத் ஆகும். ஜூட இருள் என்பது சித் முழுவதுமாக மறைந்த நிலை. உணர்ச்சியற்ற நிலை என்பது தன் முகத்தை மறைத்த, செயலற்ற ஆனந்தம். மறைந்துள்ள தெய்வீக மனம் மற்றும் சத்திய ஜீவியம் இவையும் முடிவில் தங்கள் பூரணத்தை எய்தும். இருண்ட பிரம்மத்திடமிருந்து வெளிப்பட்டுள்ள இந்த எதிர்மறையான அமைப்பில் இது நிகழ வேண்டும்.

இந்த உச்சக்கட்ட முடிவை எனிதில் அடைய இரு விஷயங்கள் உதவுகின்றன. தெய்வீக மனம் ஜூடமான சிருஷ்டியை நோக்கிய தன் இறக்கத்தில், தன்னில் உருமாற்றங்களை எழுப்பியுள்ளது. இது பொருட்களில் மறைந்துள்ள சத்தியத்தை நமக்கு ஓரளவு உணர்த்த முடியும். உள்ளுணர்வு என்பது இத்தகைய மாற்றங்களில் ஒன்று. அதன் சத்தியத்தின் ஒளி மின்னல் போல ஊடுருவிப் பாயும் தன்மை கொண்டது. அவ்வொளி அடைச் சுற்றியுள்ள மையங்களையும் நம் ஜீவியத்தின் நீண்ட பரப்பு-களையும் பிரகாசிக்க வைக்கிறது. நாம் நம்மை அதிகமாகப் பரந்து விரியப்படுத்துவதன் மூலம் உள்ளுணர்வை அடையலாம். முதலில் நம் அகஜீவனில் திறப்பை ஏற்படுத்தலாம். அத்திறப்பின் பலனாக நம் புறப்பரப்பில் விழிப்பை ஏற்படுத்தலாம். உயர் பரப்புகளில் வதியும் ஜீவியத்தின் செய்திகளை நாம் அறியலாம். உயர் ஜீவியத்தை நாம் அதிகமாக அறியும் வகையில் வளர்ச்சி பெற்றால் இது எனிதாகும். இவ்வளர்ச்சியால் நாம் யோகி மனத்தையும் தெய்வீக மனத்தையும் அடைந்து நாமே திருஷ்டி பெற்ற யோகியாகவும், தெய்வமாகவும் மாற முடியும். இவ்வாறு நாம் அடையக்கூடிய அறிவு மற்றும் உணர்வு வரையறையற்றது. அதிகமாக பிரபஞ்ச ஞானத்தைப் பெற முடியும். நம் ஆன்மா மற்றும் உடலில் நேரடியாக சத்தியத்தின் தீண்டுதலைப் பெறும் திறனை அடைய முடியும். உண்மையில் உயர்பரப்புகளிலிருந்து ஞானம் ஒளியாகக் கீழிறங்கி நம்மை ஏற்கனவே அடைந்துள்ளது. ஆனால் இந்த ஞானம் பெரும்பாலும் துண்டு துண்டானது, தற்செயலானது அல்லது பகுதியானது. நாம் இன்னும் நம்மை விரிவுபடுத்த ஆரம்பிக்கவில்லை. உயர் பரப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு நாம் விரிந்து பரவ வேண்டும். உயர் சத்தியச் செயல்பாடுகளின் அமைப்பை நம்மில் ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்திறனை நாம் வித்தாகப் பெற்றுள்ளோம். ஆனால், இரண்டாவதாக, தெய்வீக மனம், உள்ளுணர்வு மற்றும் சத்திய ஜீவியமும் இதனுள் உட்கொண்டு உள்ளுறையாக உள்ள தத்துவங்கள். ஜூட இருளில் அவை புதைந்து பரிணா-மத்தில் வெளிவருகின்றன. அவை பரிணாமம் பெறுவது

தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் அவை மறைபொருளாக உள்ளன மற்றும் சூட்சமாக இயங்குகின்றன. அவை மின்னல் போன்ற உள்ளுணர்வாக மனம், உணர்வு மற்றும் ஜூடத்தின் மூலம் பிரபஞ்ச செயல்பாட்டில் வெளிப்படுகின்றன. அவற்றின் செயல்பாடு மறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மை. அவை வெளிப்படும்போது மாற்றமடைந்து வெளிப்படுகின்றன. அவை செயல்படும் கருவி, பொருள், உணர்வு, அறிவு இவற்றால் அவை மாற்றம் அடைகின்றன. அவற்றை எனிதாக அடையாளம் காண முடியாது. ஆரம்பத்திலிருந்தே சத்திய ஜீவியம் தன்னை ஒரு சிருஷ்டிக்கும் சக்தியாக பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படுத்த முடியாது. அப்படி ஏற்பட்டால், அறியாமை மற்றும் ஜூட இருள் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. அல்லது நிதானமாக ஏற்படும் பரிணாமம் விரைந்த திருவருமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் களமாக மாறிவிடும். இருந்தாலும் ஜூடசக்தியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தவிர்க்க முடியாத தன்மையின் முத்திரையை நாம் காண முடியும். இது சத்திய ஜீவிய சிருஷ்டி கர்த்தா ஏற்படுத்தியுள்ளது. வாழ்வு மற்றும் மனத்தின் வளர்ச்சியில் சாத்தியக் கூறுகள் செயல்படும் வழிகள் மற்றும் அவற்றின் கூட்டமைப்பைக் காணலாம். இது தெய்வீக மனத்தின் செயல்பாட்டின் முத்திரையாகும். வாழ்வு மற்றும் மனம் ஜூடத்தில் வெளிவந்துள்ளன. அதுபோல், இந்த மறைந்துள்ள தெய்வீக உயர் சக்திகளும் அவற்றுக்கான காலகட்டத்தில் வெளிப்பட்டாக வேண்டும். புதைந்துள்ள நிலையிலிருந்து அவை எழுந்து வெளிப்பட்டு அவற்றின் உண்ணத் ஒளி மேலிருந்து நம்முள் இறங்க வேண்டும்.

சிருஷ்டியில் தெய்வீக வாழ்வு சாத்தியம் மட்டுமல்ல. அது உயர்ந்த முடிவாக வெளிப்பட்டு அறியாமையில் உழலும் இவ்வாழ்வை மீட்பதும் சாத்தியம் ஆகும். நாம் கண்டபடி இவ்விஷயங்கள் இருக்குமானால், இயற்கையின் பரிணாமத்திற்கான முயற்சி வெளிப்பட்டுப் பூரணமடைவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

• ஒ .. ஒ ..

சாவித்ரி

Page 180: When most unseen, most mightily she works

காணாதபொழுது எழும் பெருவலிமை

- ❖ அணுவிலும், மண்ணாங்கட்டியிலும் புதைந்து
- ❖ சிறந்த அவள் சிருஷ்டிக்கும் திறன் அழிவையறியாது
- ❖ இருளைக் கடந்த காரிருள் அவள் தயங்கி தங்குமிடம்
- ❖ பிரபஞ்சத்திலவள் ஏற்ற மயக்கம் பிரம்மாண்டமான கட்டம்
- ❖ காலத்தின் சிசு, அழியாத அமரத்துவத்தைத் தாங்கி நிற்கிறாள்
- ❖ மரணமெனும் படுக்கையில், நேரம் வரக் காத்திருக்கிறாள்
- ❖ அவள் மூலமான ஜோதி அவளை மறுத்த போதிலும்
- ❖ தன் கடமையை முடிக்க வேண்டிய நம்பிக்கை இறந்தாலும்
- ❖ தன் பெரு நட்சத்திரங்கள் இரவில் ஒளியை இழந்தாலும்
- ❖ சிரமமும் விபத்தும் சீராட்டி வளர்த்தாலும்
- ❖ உடலுக்கு வருத்தம், உயிருக்குத் தாதி எனினும்
- ❖ காணாத ஆத்மா சித்ரவதைப்பட்டு தொடரும்
- ❖ இருளில் அவதிப்பட்டு, வேதனையால் சிருஷ்டித்து
- ❖ சிலுவையிலறைந்த தெய்வத்தை மார்பில் தாங்கி
- ❖ சொரணையற்ற ஆழம் சிலவிட்டு சந்தோஷத்தை இழந்து
- ❖ உணர்வையிழந்து, எதிர்க்கும் சூன்யம் தரும் இறுக்கம்
- ❖ எதுவுமசையாத இடத்தில், எதுவும் உற்பத்தியாகாது

- ❖ நினைவு அவளுக்கு நிறைகிறது, அழைப்பை அவள் நிறுத்துவதில்லை
- ❖ பிறப்பில் பெற்றது, அற்புத சிற்பி அளித்தது
- ❖ ரூபமற்ற மயக்கமான உருவம் வந்து தங்கியது
- ❖ வெற்றிடத்தில் பிறந்த வெளிப்படும் லோகம்
- ❖ மரணத்திற்குட்பட்ட லோகத்தின் எல்லைக்குள்
- ❖ இருண்ட அறியாமையின் அற்புதப் பிரம்மம்
- ❖ ஐடம் இருண்டு தொகுத்த தூணியின் அம்பு
- ❖ அசையாத சூழலின் சிறையை அழகாக ஏற்று
- ❖ குருட்டு ஐடம் ஊமையாகி, கட்டாயத்தால் செவிடாகி
- ❖ துகளான தூக்கத்தில் அசையாது பெற்ற ஓய்வு
- ❖ விழிப்பது புரட்சி, தண்டனைக்குரியது
- ❖ இயந்திர வாய்ப்பென இழிவாக ஏற்று
- ❖ மந்திர தந்திரத்தின் யந்திரமாக மாறி
- ❖ மண்ணைத் தெய்வீக அற்புதமாக உருவாக்கி
- ❖ உயிருள்ள உடலில் அழியாத ஊமைக்குமுறல்
- ❖ தசையும் சிந்திக்கும், கண்மூடிய புலனும் விழித்துணரும்
- ❖ மெலிந்த நரம்பின் சிறப்பான செய்தி மின்னல் தெறிக்கும்
- ❖ உணர்வாலான இதயம் அற்புதமான அன்பு செலுத்தும்

எஃகுக்குகிளி

ஜீவிய மணி

வேலை முழங்தபின் தெம்பு அதிகரித்தால் மனத்தில் அன்னையிருக்கிறார் என்று தெரியும்.

யോക വാൾക്കൈ വിളക്കമ്

22/27. തവരു ചരിയാനാല് ജൂട്ടം കുട്സമമാകുമ്

- ജൂട്ടം കുട്സമമാണാല് തവരു ചരിയാകുമ്.
- നൂമ് വാളുമും ഉലകമും ജൂട്ടമാണതു, വീടു, മരമ്, റോട്ടു, കോയില്, കുഞ്ഞാണതു.
- ആണി ഉലകമും കുട്സമമാണതു, കണ്ണഞ്ഞുക്കുത് തെരിയാമലു കല വിമും.
- മന്ത്രി ചക്രവർത്തി കുട്സമമാക്കച്ച ചെയല്ലപെടുമ്.
- അതിരംഗത്താൽ വരുവതു കുട്സമും ഉലകിലിരുന്തു വരുമ്.
- ഊർവലമും പോன തലൈവര് റോട്ടു ഓരത്തിലും നിന്നന്വന്നേക്ക് കണ്ണടു നിന്നന്റു അമൈയ്തതുപും പോധ മന്ത്രിരിയാക്കിയതു, കുട്സമും ഉലകച്ച ചെയ്തി.
- പാമ്പു കഴിത്തപിൻ മന്ത്രിസ്ഥാപിപ്പവരുക്കു തന്ത്രി അനുപ്പിനാലും വിഷമും ഇരംങ്കുവതു കുട്സമമ്.
- 1000 രൂപായ്ക്കു വാങ്ങിയ ഫേർ ചാർട്ടിപികേറ്റ് 10 നോൺിലും രൂപാധി 15,000 ആവതു കുട്സമമ്.
- 15 വരുംഡാണ ഒറ്റരൈത് തലൈവരി പിണാകിംഗ് പാക്കെട്ടൈടു നെന്റ്രിയിലും വൈവാഹികവുടൻ കുറൈന്തു, തൂക്കമും വന്തു, തൂംക്കി എമുന്തവുടൻ, തലൈവരി മരൈവതുമും, മരൈന്തതു മരപ്പതുമും കുട്സമും ഉലകത്തിലും വളക്കമാക്ക നടപ്പാവെ.
- 1950-ഇലും ചമാത്തിയാൻ പകവാൻ 1959 മുതലു തിനമുമും അഞ്ഞെന്നിയിടമും ഉരൈയാടുവതു കുട്സമും ഉലക നികழ്ച്ചി.
- പണ്റിമലെ ചുവാമിയാറിടമും നിധ്യാർക്ക് ടൈറ്റിലും കേട്ട ജൂട്ടിലും കാലൈ മുന്നന്റു മണ്ണിക്കു അഞ്ഞൈയ പിരതി ആകായത്തിലിരുന്തു വിമുഖവതു കുട്സമും ഉലക നികഴ്ചി.
- 1947-ക്കും ചില ആഞ്ഞടുക്കുമുണ്ട് എടവിനാ പാരിക്കിലും കുറി ചൊല്ലപവരൈക്ക് കണ്ണടപൊമുതു “ഉന്നകൾ കണ്ണവൻ ചിമ്മാചണ്റ്റിലിരുക്കിയാാർ” എന്റൊന്ന്. 1947-ഇലും മെണ്ണടപേട്ടണ്ട് വൈവാഹികവാനാാർ.

- അശോകമിത്തിരണ്ണ കത്തെയിലും പയത്താലും ദിരാവരുക്കു clutch ചരിയാക വിമുംതതു കുട്സമും ഉലക ആതരവു.
- അഞ്ചപ്പരക്കു പോട്ടേബിലിരുന്തു അഞ്ഞെ വെണിവെരുവതു കുട്സമും തരിച്ചണമും.
- കണവിലും അഞ്ഞെ തോൺന്റുവതു കുട്സമമും.
- കലലൂറി മാണ്ണവൻ 1944-ലും വച്ചിയറ്റരു ഹരിജൻ കുടുമ്പത്തെക്ക് ചേരുന്നതവൻ. നന്തനാർ ഹോസ്റ്റലിലും ഇരുന്തു പാടിക്കിയാൻ. വിഷമമാക്ക അവൻ നോട്ടിലും മന്ത്രിഹാരു മാണ്ണവൻ പുരോപചർ കൈയെമുത്തെപ്പു പോട്ടു വിട്ടാൻ. എതിരപാരാമലും വകുപ്പുകു വന്തു പുരോപചർ നോട്ടൈടപ്പു പിരിത്തുപു പാർത്തപൊമുതു കോപപ്പട്ടു മാണ്ണവൻ പെയരൈക്കുപ്പിട്ടാർ. അവനുകുപ്പു പുരിയാവില്ലെലു. പയമും, പുരോപചർ പുരിയുമ്പാടിച്ച് ചൊന്നാൻ. പേരിയടൈന്തു മാണ്ണവൻ പേസ്മുയൻഹാൻ. ഇങ്കീലോം വരവില്ലെലു. Please Excuse me എൻന്റു ചൊല്ലുവെന്തുവൻ I excuse you Sir എൻന്റൊന്ന്. വകുപ്പേപേ സിരിത്തു വിട്ടതു. പുരോപചർ മന്നിത്തു വിട്ടാർ.
- ജൂട്ടം കുട്സമമാണാലും തവരു ചരിയാകുമ്.
- പയമുരുത്തുമും കണ്ണവൻ, മാണേജർ, മുതലാണി ആകിയോരും പയപ്പട്ടുവരൈ പയമുരുത്തുവാർക്കൻ. പയമും കുട്സമമും, തെസിവു ജൂട്ടം. പയമും തെസിന്തു പയപ്പട്ട മരുത്താലും 10 ആഞ്ഞടുകൾ മിരട്ടിയവരും വാധ മുടി മെണ്ണിയാവാർ.
- ചിലചമയമും നിലൈമൈ തലൈകീഴേ മാരി പയമുരുത്തിയവരും പയപ്പട്ടവെതാക്ക അമൈയുമും.
- അനുപവമർഹവര്, പണ്ണപാനവർ, അഞ്ചു നിരൈന്തവരും അനുപവമും നിരൈന്ത അയോക്കിയർകൾ, പണ്ണപർഹവര്, കൊടുമൈയുണ്ണാമും പാടൈത്തവരും ഇതുപോലും നെന്തുനാാൻ ആട്ടി വൈപ്പതുണ്ടു.
- പുതിയതായ തിരുമണ്ണമാനവര്, തൊഴിലാരമ്പിത്തവര്, പെരിയ ഉത്തിയോകമും പെറ്റഹവര് നിലൈമൈയും.

ഒരു കാര്യാലയം

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

120. கண்ணியான காலம் கனிந்த நேரத்தை ஒரு சில நிமிஷம் அனுபவித்தவருக்கும் பூரண யோகம் பலிக்கும்.

- பகவான் இந்நேரத்தை virginally creative moment என்கிறார்.
- Virgin என்றால் கண்ணி creative எனில் படைப்புத் திறன்.
- அன்பர் ரூபாய் 55,000-க்கு நிலம் வாங்கினார்.

நிலத்தை குழந்தையாகக் கவனித்துப் பாராட்டிப் பண்படுத்தினார்.

அந்த வேலை 1/3 பங்கு நல்ல முறையில் நடந்தது.

நண்பர் வந்தார். இவர் சர்க்கரை ஆலையில் ஆபீசர்.

அன்பர் நிலத்தைக் குத்தகைக்குக் கேட்டார்.

ஆண்டிற்கு 40,000 ரூபாய் குத்தகை தருவதாகக் கூறினார்.

அன்பர் இரண்டு bore well கிணறுகள் தோண்டினார்.

நண்பர் எட்டு கிணறுகளை ஆலை செலவில் தோண்டு-வதாகவும், Godown கட்டுவதாகவும், நிலத்துள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக 1/2 மைல் ரோடு போடுவதாகவும் குத்தகை முடிவில் அத்தனையையும் அன்பருக்கு இனாமாகக் கொடுப்பதாகவும் கூறினார். இந்த நேரம் கண்ணி காலமாகக் கணிந்த நேரம்.

- அன்பர் வேலை தேடினார். நண்பர் ஒருவர் வேலை பெற்றுத் தருவதாகவும் அதை ஏற்றுக் கொண்டால் ஓராண்டு சம்பளம் போன்ஸாகத் தருவதாகவும் கூறினார்.
- அடாவடிக்காரனிடம் அறியாமல் பணம் கடனாகக் கொடுத்தவர் வகுல் செய்யும் நேரம் வந்தது. ஒருவர் பெற்றவர் தெருவில் வசிப்பவர், “அந்தப் பணம் வரும் என்று நினைக்கிறீர்களா?” என்றார். அடுத்தவர் ஒருவர்

“நான் அவன் நிலத்திற்குப் பக்கத்து நிலத்துக்காரன். அவனுக்கு 11 காணி நிலம் உண்டு. பலரிடம் இதை அடாவடியாகப் பெற்றவன் அவன். இந்தப் பணம் வந்தால் ஆச்சரியம்தான். வந்தால் எனக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றார். அன்பர் செய்த முயற்சிகளெல்லாம் அவர் கேட்ட அபிப்பிராயங்களை ஊர்ஜிதப்படுத்தியது. சமர்ப்பணம் செய்ய முடியவில்லை. செய்த அளவில் சமர்ப்பணம் பலிக்கவில்லை. இப்பணத்தை வேறொரு நண்பர் தொழில் செய்வதற்காக முன் பணமாகக் கொடுத்திருந்தார். அந்த நண்பர் நேரடியாகத் துரோகம் செய்த பின்னும் அன்பருக்கு அவர்மீது பிரியம். துரோகம் செய்தவருக்குச் சமர்ப்பணம் பலிக்காது எனப் புரிந்தது. துரோகியை மறந்து அன்றிரவு சமர்ப்பணம் செய்தார். மனம் நிறைவாயிற்று. மறுநாள் காலையில் கடன் பெற்றவரைப் பார்க்கப் போனார். அவர் எதிரில் வந்தார் “உங்களைத் தேடி வருகிறேன். இன்று மாலை பணம் திருப்பித் தருகிறேன். அடுத்த அறுவடையில் வட்டியைத் தருகிறேன்” என்றார். அன்று மாலை பணம் வந்தது. அடுத்த அறுவடையில் வட்டி வந்தது. துரோகிக்கு உதவும் எண்ணம் மாறி செய்த சமர்ப்பணம் காலத்தை அன்னை சூழலாகக் கணிய வைத்தது. “அசல் போக்கு” என்று ஏங்கியவரிடம் “வட்டியும் தருகிறேன்” என்ற வாக்கு வந்தது. பணமும் உடன் வந்தது. அவருக்கும் அவர் போன்றவர்க்கும் யோகம் பலிக்கும்.

ஒஜிஜெஜெஃ

ஜீவிய மணி

இந்திய மன் ஆன்மிகப் புனிதமுடையது. பிற நாட்டு மக்கள் இந்திய எல்லையுள் வந்தவுடன் மனம் அமைதியடைவதைக் காண்கிறார்கள். ஆன்மிக வளர்க்கிணியுள்ளவர் பிற நாடு சென்றால் அங்கு எல்லா வசதிகளிற்குந்தாலும், அஸ்திவாரம் காலியாக இருப்பதை உணர்கின்றனர். அந்த அடிப்படை வெளிவந்து வாழ்வில் பரிமளித்தால் நாம் அனைத்து நாடுகளையும் கடந்து செல்வோம்.

அ�ெண்டா

“நட்சத்திரம் விழுவது.”

Volume 1, page 436

- Mother இதை அடிக்கடி கூறுவார்கள். நான் இதுவரை 40 அல்லது 50 முறைகள் எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் அதன் முக்கியத்தை வெளியிட முடியவில்லை.
- அன்பர்கள் மொழியில் இது இடைவிடாத நினைவு.
- நினைவு மேல்மனத்திற்குரியது.
- மேல்மனம் இடைவிடாது நினைக்க முடியாது.
- தமிழ்ப் பண்பில் களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கத்தைவிடப் போற்றப்படுவது.
- ஏனெனில் கற்பு உயர்ந்தால் உன்னதமாகும். அரசனைக் கொன்று அரசியை அடிமையாக பெண் நான்கு வயதான பொழுது துரோகி விற்றான். வயது நான்கு ஆணாலும் அவை மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து விடுகின்றன. பெண் பதினொரு வயதான பொழுது அடிமை வியாபாரியிடமிருந்து ஒரு பிரபு அவனை 48,000 பவுன் கொடுத்து வாங்குகிறான். பெண் துரோகியைப் பழி வாங்க ஆழ்ந்து நினைக்கிறாள். பிரெஞ்சு பார்லிமெண்டில் அதைச் செய்கிறாள். மனம் ஓய்ந்தது. அன்பு எழுந்தது. பிரபு தன் 10 கோடி பவுன் சொத்தை அவனுக்கு உயிலாக எழுதுவதைப் பார்த்து அதை எடுத்துக் கிழித்து விட்டாள். பின் பேசும் பிரபுவிடம் “என் தகப்பனார் நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கிறார்” என்கிறாள். “நான் எங்கிருக்கிறேன்?” என்றார் பிரபு. “உச்சம்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை நீங்கள் நிறைந்திருக்கிறீர்கள்” என அவள் கூறும் பொழுது அவனுக்கு வயது பதினெட்டு. பிரபு அவனை அடிமையாக, குழந்தையாகக் கருதியவர் அவள் மனத்தையறிந்து மனக்கிறார் என்பது கதை.

- உச்சம்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை உணர்ச்சி எழுந்தால் கற்பு, கனவாகும்.
- இடைவிடாத நினைவு அப்பொழுது பிறக்கும்.
- அது அடிமனம் பெற்றது. மேல்மனம் பெற்றதில்லை.
- அப்படி ஒரு விஷயம் உள்ளே இருந்தால் “எரி விண் கற்கள்” நட்சத்திரம் விழும்பொழுது, அது மேல்மனம் வரும். வந்தால் பலிக்கும்.
- சுபாவம் மாறாது. 35 ஆண்டில் மாறும் என ஒரு யோகம் கடுமையான விரதம் ஒன்றைக் கொடுக்கும்பொழுது கூறுகிறது.
- அன்னை தம் சுபாவம் மாற இடைவிடாது நினைவில் உணர்ந்தபொழுது நட்சத்திரம் விழுவதைக் கண்டு தன் மனதில் நட்சத்திரம் மறைவதற்குள் அதைச் செயல் வடிவமாக மாற்றினார். ஓராண்டில் அவர் சுபாவம் மாறியது.
- வாழ்க்கை ஆசைகள் எளியவை. நாட்டுத் தலைமையும் அதற்கு எளியது. அவை கண்ணத்தில் பலிக்கும்.
- இடைவிடாமல் இறைவனை நினைக்க இறைவனான மனிதனால் மட்டும் முடியும்.
- இறைவன் பெரும் பேரின்பத்தை (Bliss) உலக ஜீவராசிகள் அனைவரும் பெறும் பிரபஞ்ச இன்பமாக உயர்த்தி அதன் மொத்தத்தைத் தான் மனிதனில் அனுபவிக்கும் இறைவன் உலகைச் சிருஷ்டித்தார். அது பேரின்பம். பல கோடி மக்களும் பெரும் பேரின்பத்தைக் கடந்த பெரிய இன்பமாகி அதன் மொத்தம், முழுமை, பூரணம் வெளி வருவது பூரண யோகப் பேரின்பம்.

ஓ❖ஓ

ஜீவிய மனி

அன்னையின் திருவுள்ளத்தை தம் வாழ்வில் பூர்த்தி செய்ய முனைபவர் யோகி.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும்

இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

14. எதையும் அவசரமாகவும், பதற்றமாகவும் செய்யக் கூடாது. அவசரமும், பதற்றமும் வேலையைக் கெடுக்கும். நிதானமும், திறமையும் கலந்த அனுகுமுறை வேலையை வெற்றிகரமாக முடித்துத் தரும்.

- அவசரம் பொறுமைக்கு எதிரி.
- திறமை பொறுமையுடையது.
- அவசரம் திறமையின்மையைக் காட்டும்.
- மனம் அறிவால் நிரம்புவது நிதானம்.
- உள்ளம் திறமையால் உபரியாக இருப்பது பொறுமை.
- திறமையும், அறிவுமின்றி திகைப்பவனுக்கு ஆசை எழும்.
- அர்த்தமற்றவனின் ஆசையின் வேகம் அவசரம்.
- கைரியம் முகத்தில் தெளிவாக மலரும்.
- கைரியம் குறைந்தால் பதற்றம் வரும்.
- அவசரமும், பதற்றமும், அறிவும் பண்புமில்லை எனக்கூறும்.
- அர்த்தமுள்ளவனை அவசரம் அர்த்தமற்றவனாக்கும்.

அனுபவம் பெரியது. பல விஷயங்களை அறிவிக்கும். பல்வேறு மனிதர்களைச் சந்திக்கும். ஒரே மனிதன் பல விஷயங்களில் பல நேரங்களில் மாறி செயல்படுவதை அனுபவம் அறியும். பூரண ஞானமும், முழுப் பொறுமையும் உள்ளவனுக்குப் பதவி வந்தபின் அவை குறைந்து ஒருநேரம் அவசரமாக அறிவில்லாமல் செயல்படத் தூண்டும். இதில் வெகு சிலரே தேறுவர். தனக்கில்லாத நிதானத்தைத் தனக்கு வந்த பதவிக்காகக் கைக்கொள்பவனுக்கு அவசரம் தொந்தரவு தராது. வீட்டில் நிதானமாக இருப்பவரால், ஆபீஸில் நிதானத்துடனிருக்க முடியாது. இடம் வேறு, தரம் வேறு. ஆபீஸில் உள்ள நிதானம் சிலருக்கு வீட்டிலிருக்காது. தான் பெற்ற சுதந்திரத்தை வீட்டில் முழுமையாக அனுபவிக்க மனம் விழையும். கை தவறுதல், வாய் குழறுதல், உடல் நடுக்கம்

அவசரப்படுபவனின் அவதிகள். நிதானம் நிரந்தரப் புன்னகையாகும். நிதானமுள்ளவர் பெரியவர்களைச் சந்தித்தால் புதிய கருத்துகள் தெளிவாக எழுவதைக் காணலாம்.

தாயார் அன்பைச் சொரிந்து வளர்த்தக் குழந்தை பெரியவனானால், அவனுக்குப் பயமிருக்காது, அவசரம் தெரியாது, செய்வதறியாது திகைக்கும் நிலை எழாது. வறுமையில் வறண்ட உள்ளம் பெற்ற தாய் பிள்ளைகள்க்கு எரிச்சல், பயம், எந்த நேரம் எது நடக்குமோ என்ற நிலையாமை போன்றவற்றைத் தருவாள். அவசரப்படுகிறவர்கள் திருமணத்திற்கு அவசரப்படுவார்கள். அவர்கட்காக எழுந்த பழமொழி, “அவசரமாக மனம் புரிந்து, நிதானமாக மனம் ஓடிகிறது” என்பது.

பொறுமை வாழ்வில் பெருமையுடையது. ஆன்மிக சமத்துவம் ஆன்மா வாழ்வில் வெளிப்படும்பொழுது பொறுமையாகிறது. அனந்தம் ஆன்மாவின் அம்சம். அனந்தத்திற்கு ஜீவன் உண்டு, ஜீவியம் உண்டு. அனந்த ஜீவியம் சமத்துவம். அதுவே பொறுமையாகிறது. எனவே பொறுமையுடையவர் அனந்தத்தின் சாயல் உள்ளவர். அனந்தம் ஆத்மாவின் அம்சம்.

பொறுமை, ஆன்மா சமத்துவம் மூலம் வாழ்வில் வெளிப்படும் குணம்.

நமக்கு queue-வில் நிற்கப் பொறுமையில்லை. வயதானவர், படித்தவரும் அப்பொறுமை பெறுவதில்லை. விவசாயி, பயிரை நட்டு பலன் வரும்வரை காத்திருப்பதால் அவனுக்குப் பொறுமையுண்டு. வியாபாரிக்கு வாங்கிய சரக்கு விற்றவுடன் இலாபம் வருவதால் பொறுமை குறைவு. உலகெங்கும் விவசாயி பொறுமைக்குப் பேர்போனவன், ஸ்டாக் மார்க்கெட்டில் நாளுக்கு நாள், மணிக்கு மணி இலாபம் வருவதால் அங்குள்ளவர்கள் அவசரத்திற்குப் பேர்போனவர்கள். அவர்கள் அவசர அவசரமாக லட்சக்கணக்காக, கோடிக்கணக்காகச் சம்பாதிப்பவர். அதே-போல் இழக்கவும் ஸ்டாக் மார்க்கெட்ட் வழி செய்யும்.

அன்பனுக்கு ஸ்டாக் மார்க்கெட்டில் வேலையில்லை. அப்படி அங்கு வேலை எழுந்தால், அங்கும் அளவுகடங்த பொறுமையுடனிருப்பது அவனுக்கு முடியும். அது அவன் கடமை.

○♦○

தனித்தன்மையும் அதற்குரிய அடையாளங்களும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

விரிவாக்கம் & சொற்பொழிவு ஆற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்

சொற்பொழிவு ஆற்றிய தேதி: 24.04.2015

5. Leadership: தனித்தன்மை மிகுந்தவர்களுக்கு capacity for leadership அதிகமாக இருக்கும். தனித்தன்மை மிகுந்தவர்கள் எந்தவொரு சூழ்நிலையையும் ஒரு வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பார்கள். அப்படி வித்தியாசமாகப் பார்க்கும்பொழுது பிரச்சனைக்கு அவர்களுக்கு ஒரு புதுவிடை கிடைக்கும். இப்படி நாலு பேருக்குத் தோன்றாத ஒரு வழி இவர்களுக்குத் தோன்றுவதால், இவர்களுடைய தலைமையை நாடி மற்றவர்கள் வருவார்கள். இது சிறிய அளவிலும், பெரிய அளவிலும் நடக்கும். அண்ணா ஹசாரே அவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், குஜராத்திலுள்ள ஒரு கிராமம்தான் அவரின் சொந்த ஊர். அங்கே விவசாய நிலங்கள் இருந்தும் யாரும் விவசாயமே செய்யாமல் சாராயம் காய்ச்சி விற்றுப் பிழைப்பை நடத்தினார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை என்று விசாரித்தால், மலையடிவாரமான கிராமம், மலையில் பெய்கின்ற நீரெல்லாம் மலைச்சரிவில் வழிந்தோடிவிடும். மற்றபடி ஆறு, ஏரி போன்ற நீர் நிலைகள் பாசனத்திற்கு இல்லாமல் இருந்தது. இதனைக் காரணம்காட்டி மக்கள் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு மாறிவிட்டதை அண்ணா ஹசாரே ஏற்க மறுத்தார். அவருக்கு வித்தியாசமாக ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. மலையடிவாரத்தைச் சுற்றிலும் ஏன் ஒரு அணை கட்டக்கூடாது. அவ்வாறு செய்யும்பொழுது மலையிலிருந்து வரும் தன்னீர் அணையில் தேங்கி நிற்கும். அவ்வாறு நிற்பதால், தன்னீரெல்லாம் பூமியுள் இறங்கும். இதனால் நிலத்தடி நீர் மட்டம் உயரும். அப்படச்சத்தில் போர் கிணறு போட்டால் விவசாயத்திற்குத் தன்னீர் கிடைக்கும் என்று கணக்கிட்டார். இதற்கான நிதி, ஆட்கள் உதவியை அந்த ஊர் மக்களிடமிருந்தே திரட்டினார். அவர் எடுத்த முயற்சி பலித்தது. அவர் எதிர்பார்த்ததுபோலவே நிலத்தடி நீர் மட்டமும்

உயர்ந்து, போர் கிணறு போட்டவர்களுக்கு தன்னீர் கிடைத்தது. தன்னீர் கிடைக்கிறது என்று தெரிந்தவுடன் மக்கள் வழக்கமாக செய்கின்ற சாராயம் காய்ச்சும் வேலையைக் கைவிட்டு விவசாயத்திற்கு மாறினார்கள். இப்படி வித்தியாசமாக சிந்தித்தால், ஹசாரே அவர்கள் அவருடைய சொந்த ஊருக்குத் தலைவரானார். அதோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. ஊழலை எதிர்க்க லோக்பால் தடுப்புச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்றொரு ஊழல் எதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கி அதற்கும் தலைவராக இருக்கிறார்.

இப்படி வித்தியாசமான அணுகுமுறையைக் கொண்டு வருபவர்கள் எல்லாம் அவரவர் இருக்கும் துறையில் தலைமை ஸ்தானத்திற்கு வந்து விடுகிறார்கள். வாழ்க்கையைத் துறக்க வேண்டாம், அதற்குப் பதில் திருவருமாற்றம் செய்யலாம் என்று ஒரு வித்தியாசமான அணுகுமுறையைக் கொண்டுவந்ததால், பகவான் புதிய ஆன்மிகத்திற்குத் தலைவரானார். உலக அமைதியைக் காக்க ஆரோவில் நிறுவி அதன் வழியே அன்னை ஆன்மிகத் தலைமை ஸ்தானத்தை அடைந்தார். இம்மாதிரி எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள் தனித்தன்மை மிகுந்தவர்களை தலைமை ஸ்தானத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிடுகிறது. காலம் சென்ற முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும். உணவுப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக வெளிநாட்டு இறக்குமதிகளையே இந்தியா நம்பியிருந்த காலத்தில் சுப்ரமணியம் அவர்கள் வித்தியாசமாக நினைத்தார். ஏன் உணவு உற்பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு எட்டக்கூடாது, அதற்கு ஏன் நாம் முழு முயற்சி எடுக்கக் கூடாது என்று சிந்தித்தவர் அதன் விளைவாகப் பசுமைப் புரட்சியைத் தொடங்கினார். அது வெற்றி பெற்ற பொழுது பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை என்று பட்டம் சூட்டப் பெற்றார். சுதந்திரத்திற்கு முன்னால், மைசூர் சாமராஜ்ஜியத்தின் திவானாக இருந்த சர். விஸ்வேஸ்வரய்யா அவர்கள் மைசூர் மாநிலத்தைத் தொழில் மையமாக்குவதில் வல்லமைப் பெற்றிருந்தார். திவான் என்ற

முறையில் அவரைச் சந்திக்க ஏராளமானவர்கள் வருவார்கள். அப்படி வருபவர்களில் தொழில் திறமையுள்ளவர்களை அடையாளம் கண்டுபிடித்து, அவர்களை ஊக்குவித்து தொழிலதிபர்களாக தலையெடுக்கச் சொல்வாராம். நாளைடையில் இது என்னவாயிற்று என்றால் பெங்களூர் மற்றும் மைசூர் மாநிலங்களில் நடக்கின்ற எந்தப் பெரிய தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதன் பின்னணியைப் போய்ப் பார்த்தால், அதை ஆரம்பிக்கச் சொன்னவர் விஸ்வேஸ்வரய்யா என்று தெரியும். தேசிய அளவில் இத்திறமை அவரைத் தலைவராக்கியது. இம்மாதிரியே சர்வதேச அளவில் வித்தியாசமான அனுகுமுறைகள் சர்வதேச தொழில் தலைவர்களை உருவாக்கியுள்ளது.

ஆட்டோ மொபைல், மார்க்கெட்டுக்கு வந்த பொழுது விலை மிக உயர்வாகவும் செல்வந்தர்கள் மட்டுமே வாங்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. ஹென்றி போர்டு அவர்கள் இதைக் கவனித்தார். இந்திலை அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. எல்லா குடும்பத்தினரும் வாங்கக் கூடிய அளவிற்குக் கார் விலை cheap-ஆக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அதற்குண்டான வழிமுறைகள் இருக்கின்றதா என்றும் தேடிக் கொண்டிருந்தார். இந்த அனுகுமுறையே வித்தியாசமாக இருந்தது. Assembly Line Production இதற்கு உதவும் என்று கண்டுபிடித்தார். அவருடைய கார் கம்பெனியிலேயே Assembly Line Production-ஐக் கொண்டு வந்தார். அவர் கம்பெனியில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் வாங்கக் கூடிய அளவிற்கு அவர் தயாரித்த காரின் விலை இறங்கியது. உடனேயே பிரபலம் அடைந்தார். ஆயிரக்கணக்கில் மாடல் “T” கார்களைத் தயாரித்து விற்று, பெரும் கோடைவரரானார். கார் உற்பத்தித் துறையில் அவரை தலைமை ஸ்தானத்திற்கு கொண்டு வந்தது Assembly Line Production என்ற வித்தியாசமான உற்பத்தி அனுகுமுறையாகும். பொதுவாக அக்காலத்தில் கார் ஒரு status symbol-ஆகத்தான் இருந்தது. Status symbol என்ற பட்சத்தில் அது விலை உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்

என்றுதான் பிரியப்படுவார்கள். எல்லோரும் ஒரு பொருளை வைத்திருந்தால், அது எப்படி status symbol-ஆக இருக்க முடியும். இந்த இடத்தில் அவர் வித்தியாசமாக சிந்தித்தார். என்கார் என்பது ஒரு status symbol-ஆக ஒரு சிலருடைய வாழ்வில் மட்டும் இருக்க வேண்டும். “இந்நாட்டில் எல்லோருமே காரை ஒட்டி மகிழலாமே, அதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்” என்று யோசித்தார். இப்படி பணக்காரர்களுக்குக் கிடைத்தது பணக்காரர்களுடனேயே நிற்காமல் மற்றவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்ற வித்தியாசமான எண்ணம்தான் அவரை Auto Mobile துறையில் தலைவராக்கியது.

இப்படி வித்தியாசமான உற்பத்தி அனுகுமுறை ஒருவரை தொழில் துறையில் தலைவராக்க முடியும் என்றால் மார்க்கெட்டில் வித்தியாசமான அனுகுமுறையும் அதை கையாள்வதற்கு அவர் இருக்கும் துறையில் தலைமை ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தும். Steve Jobs அவர்கள் இதற்கு நல்ல உதாரணம். பொதுவாக எந்தத் தொழிலிலுமே இலாபத்தைத்தான் பிரதானமாகக் கருதுவார்கள். Mobile phone business-சிலும் அப்படித்தான் இருந்தது. Steve Jobs தலைமைப் பொறுப்பேற்றிருந்த Apple Computers Mobile Phone துறையில் உள்ளே நுழைந்தது. I phone மாடல் உருவாகிக் கொண்டிருப்பதாக விளம்பரம் செய்தார்கள். அப்பொழுது Jobs அவர்கள் வித்தியாசமான முடிவை எடுத்தார். தனக்கு லாபம் முக்கியமில்லை, மக்களுக்கு நாம் கொண்டு வரும் I phone மாடல் திருப்தி அளிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய திருப்தி தனக்குக் கிடைக்கும் லாபத்தைவிட முக்கியம் என்பதுதான் அந்த முடிவு. இதை நிரூபிக்கும் வகையில் எல்லா வகையிலும் customer-களுக்குத் திருப்தியை வழங்கக் கூடிய மாடல் ஒன்றை அவர் மார்க்கெட்டிற்குக் கொண்டு வந்தார். மாடல் அமோக் வெற்றி பெற்றது. Jobs அவர்களும் வரலாறு காணாத பிரபலம் அடைந்தார்.

மேற்கூறிய விஷயங்களை எல்லாம் சுருக்கிச் சொன்னால், தனித்தன்மை மிகுந்தவர்களிடம் ஜந்து பிரதான அடையாளங்கள்

இருக்கும் என்று தெரிகிறது. முதலாவதாக Originality, இரண்டாவதாக தன்னமிக்கையும் தன்னயே நம்பி இருத்தலும், மூன்றாவது Unconventional Behaviour, நான்காவது திடமான முடிவுகள், ஐந்தாவது Leadership. இவை யாரிடம் ஒருங்கிணைந்து தென்படுகிறதோ அவர் கண்டிப்பாகத் தனித்தன்மை மிகுந்தவர் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்நாள்வரை தனித்தன்மை இல்லாதவர்களும் இந்த அடையாளங்களை வளர்த்துக் கொண்டார்கள் என்றால், அந்தளவிற்கு அவர்களுக்குத் தனித்தன்மை வளரும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

(முற்றும்)

ஒஜைகூலை

ஜீவிய மணி

பெரு வெற்றி பெற்றவர் பெரிய உழைப்பாளிகள், செய்யும் காரியம் கூடிவரும் இரகஸ்யத்தை அறிந்தவர்கள். அறிவால் செயல் பயன்படும் எதையும் அறிய முற்படுவார்கள். அங்ஙனம் அறிந்ததை செயல்படுத்துவார்கள் செய்யும் காரியத்திற்கு இடையூறான எந்தச் செயலையும் பேச்சையும், பழக்கத்தையும், நினைவையும் தவிர்ப்பார்கள். கருமமே கண்ணானவர், மேலுமொரு 8 மணி நேர வேலை செய்வார் அடுத்த கம்பெனியில் 8 மணி நேரம் வேலை செய்ய முடிவு செய்து அதற்குரிய வேலையைத் தேடி ஏற்றார். 16 மணி வேலை. போய்வர நேரம் தேவை. ஸீட்டு வேலை, சொந்த வேலை, தூக்கம் எப்பொழுது? எது நேரம்? இத்துடன் MBA படிக்கவும் முனைந்தார். அனைத்திலும் வெற்றி பெற்றார். இது உழைப்பல்ல, முயற்சியல்ல, பெரு உழைப்பு, முழு முயற்சி. வேலையைச் செய்யும் பொழுது பலனை நினைப்பது வழக்கம். பலனை அடிக்கடி நினைக்கிறோம். முடிவாகப் பலனை மட்டும் நினைக்கிறோம். வேலையில் ஈடுபாடு வந்துவிட்டால் மெய்மறந்து ஈடுபடுகிறோம். வேலையையும் மறந்து செய்வதில் திளைப்பது வேலை செய்வதற்கு முழுமுயற்சி செய்ததற்கு அடையாளம்.

நிலையான சமர்ப்பணம் – நெடு நாளைய யோகம் (சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

தன் குடும்பம், தன் தொழில்வரை மனிதனுக்குப் பெருமளவு தெளிவிருக்கும். அதைக் கடந்து தெளிவு இருப்பதில்லை. அதுவும் பெரிய விஷயங்களான நாட்டுத் தலைமை, நேர்மை, கம்பெனி நிர்வாக நேர்மை, பத்திரிகை எழுதுவது ஆகியவற்றில் மனிதன் நாலுபேர் சொல்வதை ஏற்படுத்த தவிர சொந்தமாக முடிவுக்கு வரும் அனுபவமோ, அறிவோ அவனுக்கில்லை. தவம், யோகம் ஆகியவற்றில் சாதாரண மனிதனுக்குச் சொந்த அபிப்பிராயம் உருவாக வழியில்லை. பெருங்கல்வியறிவு சிறு விஷயங்களில் தெளிவு தரும். நாட்டில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அறிவு எந்தப் பட்டமும் தராது. தவம் யோகம் கடல் போன்றது. மனிதன் தீவு. ஒரு குருவை நாடினால் அவரோடு அவன் தவம் முடியும். ஆராய்ச்சிக்கு இடமில்லை. குருவுக்கு என்ன தெரியும் என்று சிஷ்யன் கடைசியில் அறிவான். அவருக்கே தன் ஞானம் விளங்கிற்று எனத் தெரியாது. பகவான் எழுதியது போல் யோகத்தை எழுதுவது நம் பரம்பரையில்லை. மந்திரமாக எழுதுவதே பழக்கம். பகவான் எழுதப் பிரியப்பட்டது சாவித்தி மட்டுமே. மற்றவை அவர் எழுதப் பிரியப்படாதவை. ஆனால் முழு விளக்கம் தரும்படி எழுதியுள்ளார். அவர் கூறுவதை அவர் கூறுவது போல் அறிவு அவசியம். ஆத்மா என்ற சொல் நமக்கு அடிப்படையானது. அதைப் பல கருத்தில் பல இடங்களில் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதை இடமறிந்து புரிவது அவசியம். King, Sheik, President, Queen, Prime Minister, Leader என்பவை அனைத்தும் நாட்டின் தலைமையைக் குறிக்கும். நமக்கு அதில் குளைப்படி வருவதில்லை. Self, Soul, Spirit என்ற மூன்று சொற்களுக்கும் ஆத்மா பயன்படுகிறது. பிரம்மம் சிருஷ்டியில் Self எனவும், அதன் முழுமை Spirit எனவும், மனிதனில் Self வந்தால் அது பொதுவாக self ஆகவும், குறிப்பாக soul-ஆகவுமிருப்பதால் இவற்றைப் பிரித்து, குளைப்படியில்லாமல் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

ஆதியில் பிரம்மம் சிருஷ்டியுள் Spirit ஆகும். Spirit தன்னை அறியும். அசையாத வளர்ச்சியற்ற பிரித்து, ஜீவை என்பர். Ishwara,

Purusha என்பது தன்னையறியும் Spirit-ஐ பிரபஞ்சத்தில் Purusha எனவும், தன்னையறியாத Spirit-ஐ Self எனவும், பிரகிருதிக்குட்படாத Purushan-ஐ Ishwara எனவும் குறிப்பிடுகிறார். Self மனிதனில் self ஆகவும், ஆசையின் பெருவருவமான அகந்தையாலும் கவரப்படுகிறது. ஆசை desire என்பதை desire soul என உலகம் அறியும். Desire வளர்ந்து delight ஆகிறது. Delight-இன் ஜீவன் Psychic. ஆசை, அகங்காரம், பிரம்மமான ஆத்மா (self) மேல்மனத்திற்குரியவை. ஆசை அகங்காரத்தினின்று வெளிவந்து வளர்ந்து delight ஆனந்தமானால் ஆனந்த ஜீவன் சைத்திய புருஷன். யோகம் ஆரம்பித்தால் ஆசை விலகி அகங்காரம் தெரியும். அது விலகி (self) பிரம்மமான ஆத்மா வெளிவரும். இது இதுபோன்ற மற்ற self-உடன் சேர்ந்து பிரபஞ்சத்தில் வளரும். மரபு சைத்தியத்தைக் கருதவில்லை. self தவத்தால் Self ஆவது சித்தி என்பது மரபு. அகந்தை விலகி சைத்தியம் எழுந்து அது self-இன் psychic ஆகி Purusha Ishwara ஆவது பூரண யோகம். இதுவரை குழப்பமின்றிப் புரிந்தால், அடுத்த கட்டம் விளக்கலாம். பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்தை self அடைந்தால் அது Self ஆகவும் Supreme Self ஆகவுமாக மாறும். அங்கு Spirit Supreme Spirit ஆகும். அங்கு Ishwara Supreme Ishwara-வாகும். Mother இதை Supreme consciousness, Super consciousness, Supermind எனக் கூறுகிறார். மரபு கூறுவது ஒரு மனிதனுடைய soul, self என்பது. பகவான் கூறும் Spirit பிரபஞ்சத்தின் ஜீவன்கள் அனைத்தின் spirit-ஆன Spirit ஆகும். அது மோட்சம் நாடவில்லை. அனைத்து ஆன்மாக்களின் ஆனந்தத்தைத் திருவருமாற்றத்தால் நாடுகிறது. அதற்காக சிருஷ்டி ஏற்பட்டது.

சமூகத்தில் சிறந்த உடை முதற்பார்வையில் அறிவுள்ளவன் என நினைக்கத் தோன்றும். சரளமாகத் தமிழ் பேசினாலும் புத்திசாலி என நினைப்போம். ஆங்கிலம் ஓரளவு பேசினாலும் அவனுக்குப் புத்தியிருப்பதாக நினைப்போம். சரளமாக ஆங்கிலம் பேசுபவனை அனைவரும் புத்திசாலி என்பர். அதேபோல் பட்டத்திற்கு, உத்தியோகத்திற்கு மரியாதையுண்டு. பணம், உடை, சரளமான பேச்சு, ஆங்கிலம் தோற்றம் தரும். ஜிவவளவும் தோற்றம். விஷயமிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஒருகாரியம் சிறியதானாலும், பெரியதானாலும்

தியானக்கூடல் நடத்துவது, வீடு கட்டுவது இவற்றைச் செய்து முடிப்பது திறமையைக் காட்டும். காவி, முடி, தாடி “ஆன்மிகச் சின்னம்.” அவற்றிற்கு அர்த்தமில்லை. தோற்றத்தைக் கடந்து விஷயமறியும் ஞானம் பெற்றவர்க்கே உண்மை விஷயம் புரியும். திறமையைக் காண்பதைப் போல் நேர்மையை அறிய முடியாது. தோற்றம், திறமை, நேர்மை ஆன்மிகமாகாது. ஆன்மிகம் அகத்தின் ஜோதி. அது தெரிய நம் அகத்தில் ஜோதி வேண்டும். தியானம் செய்தால் அவரைப் பெரியவர் என நினைக்கிறோம். ஒருவர் செய்யும் சமர்ப்பணம் பிறருக்குத் தெரியாது. பொதுவாக உலகம் தோற்றத்தை மட்டுமே அறியும். Inner Voice அசரீரி என உள்ளிருந்து பலருக்குக் குரல் எழும். அது தெய்வக்குரலாசிறுதெய்வக்குரலான்ற பாகுபாடிருக்காது. 90 பங்கு துஷ்ட தேவதைக் குரலாகும். காத்து சேஷ்டை பெண்களுக்கு அதுவும் படிப்பறிவற்ற கிராமத்துப் பெண்கட்டு அதிகம். ஆண்களுக்குக் காற்று சேஷ்டை மூட நம்பிக்கையாக எழுந்து உலக்கும். மூட நம்பிக்கையை இலட்சியமாகக் கொள்ளுதல் இயல்பு. எது வேண்டுமானாலும் ஏமாற்றும். சமர்ப்பணத்தை ஏமாற்ற முடியாது. சமர்ப்பணம் சர்வ அர்ப்பணம். அது ஏமாறாது, ஏமாற்றாது. சமர்ப்பணம் செய்த செயல் தவறாகியாது. வாழ்க்கை கடுமையானது, நெறியானது. எவ்வளவு நாள் பராமுகமாக இருந்தாலும் நேரம் வரும்பொழுது கூனைம் தவறாமல் செயல்படும். செயல் ஆக்கலாக அல்லது அழிப்பதாக அமையும். ஆக்கல் உச்சாணிக் கொம்புக்கும் அழித்தல் பாதாளத்திற்கும் அனுப்பும். நாமுள்ள வாழ்வு நம்மைச் சிதைக்காமலிருக்க உங்கள், ஜாக்கிரதை தேவை. அப்படி நேரம் மாறினால் அதை ஆக்கலாக மாற்றும் திறமைக்குள் பெற வேண்டும். ஆன்மிகம் வாழ்வைப் போல் பதினாயிரம் மடங்கு சக்தியுள்ளது. ஆன்ம விழிப்பே பாதுகாக்கும். சமர்ப்பணத்தை உண்மையாகக் கடைப்பிடிப்பவனுக்கு யோகம் உச்சக்கட்டத்தில் உடனே பலிக்கும் வகையில் வாழ்க்கை செயல்படும். வாழ்வும் ஆன்மாவும் கட்டுப்பட உதவுவது சமர்ப்பணம். அதன் கரு உண்மை.

வாழ்க்கை வசதியானால் அவர்கட்கு மனக்குறை கவலை-யிருக்காது. அது வசதியால் வருவது. ஒரு பிரச்சனையென வரும்பொழுது அந்த நிம்மதி ஆட்டம் காணும். பொருள்

வசதியால் வரும் நிம்மதியிது. பொருள் வசதியுடன் மனம் தெளிவால் நிறைவு பெற்றிருந்தால் ஆட்டமிருக்காது. ஆத்ம விழிப்பு பெற்று ஏற்படும் மனநிறைவு பெரியது. பொருள் வளம் என்ற அடிப்படையில் அது ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கு ஆட்டம் எழாது. பிரச்சனை மனத்திற்கு வந்தால் அந்த நிறைவும் போதாது. நிறைவு வாழ்வில் பொருளால் வரும், மனத்தில் அறிவால் வரும், ஆத்மாவில் விழிப்பால் வரும். இவையெல்லாம் அரிது, கிடைத்தற்கிறது. ஆனால் இவையும் ஆட்டம் காணும் நேரம் உண்டு. நிலையான சமர்ப்பணம் ஆத்ம விழிப்பைக் கொடுப்பது அடுத்த கட்டம். அது வாழ்வையும், மனத்தையும் கடந்த நிலை. ஆத்ம விழிப்பும் நிலையாக இருப்பதில்லை. நிலையான சமர்ப்பணம் நிலையான ஆத்ம விழிப்பைத் தரும். வளர்ந்த மனமும் வளமான வாழ்வும் நிலையான சமர்ப்பணத்தால் நிலையான சமர்ப்பணமான ஆத்ம விழிப்பைப் பெற்றால் உள்ளே ஒரு உருவும் பெற்ற துணை இருப்பது தெரியும். இது வாழ்வுக்குச் சமர்ப்பணம் தருவது. ஜயம் எழாது, ஆட்டம் காணாது, எவராலும் அசைக்க முடியாது, எடுக்க எடுக்க வளரும் வலிமையிது. அன்பர்கள் உறுதியுடையவர்கள். நெறியானவர்கள். முறைகளைக் கடந்த முக்கியத்துவம் உள்ளவர் பெறுவது இது. வைதீகப் பிராமணர் ஆசிரமம் வந்தவர், ஆசிரமவாதிகளின் முகத்தில் தெரிந்த தேஜஸைக் கண்டு, மற்ற ஆசிரமங்களில் முடிவாகத் தேடுவதை, இவர்கள் இன்று பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று 1965-இல் கூறினார். அன்னை நேரடியாகச் சாதகர்கட்குத் தருவது அது. அதைத் தாங்கள் பெற்றிருப்பதை அறியாமல் சாதகர்கள் குறை சொல்லும்பொழுது இங்கு என்ன இருக்கிறது என்று அறியாமல் பேசுகிறார்கள் என அன்னை வருத்தப்பட்டார். பின்னர் “இனி ஆசிரமம் வந்தால் உள்ள குறை வளரும். சாதனை செய்பவர்கள் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து செய்ய வேண்டும்” என 1972-இல் கூறினார். பணமுள்ளவனுக்கு பணத்தால் அடையக்கூடியவை பிரச்சனை தராது. பதவியும் அப்படியே. நான் கூறும் இந்த நிலையுள்ளவர் அதை அறிந்து பாராட்டினால் அவருக்குப் பிரச்சனைகளில்லை. இதற்கு வருவதைச் சொன்னால் பிரச்சனையென வந்தால் தீரும். அதற்கு நம்பிக்கையெனப் பெயர்.

திருவருமாற்றம் முழுமையான இயக்கம் என அன்னை Agenda-வில் கூறுகிறார்கள். இதையறிய எனிமையான வழி நம் சபாவத்தில் ஒரு அம்சமாவது நம் முயற்சியால் திருவருமாற் வேண்டும். முழுமையான இயக்கத்தைப் பகுதியான அம்ச திருவருமாற்றத்தால் அறிய இயலாது. மனித நிலையில் அதுவே அதிகப்பட்சம். தமிழ் பரம்பரையில் இக்கருத்தின் உட்கருவை ஓரளவு உணர்ந்துள்ளதை “நொண்டி மாடு வந்தபின் தான் கதவைச்சாத்த வேண்டும்” என்பது கூறுகிறது. குடும்பத்தில் ஒருவர் அறிவில்லாமல் அர்த்தமில்லாமல் செயல்பட்டால் மற்ற அனைவரும் அவர் செயலை விரும்பி ஏற்றால் குடும்பம் அழியும். ஆனால் அறிவில்லாதவருக்கு அறிவு வரும் சந்தர்ப்பம் ஓரளவு எழும். அவர் மனதிலையை மற்றொருவர் அறிய அவர் தன் கோபம், சுயநலம், சோம்பேறித்தனம், அர்த்தமற்ற செயல்களை யோசிப்பது புரியும். Mrs. பெண்ணட் லிடியா திருமணத்திற்குப்பின் அவர் ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தொடர்ந்து மற்ற பெண்கள் வாய்ப்பை அழிப்பதைத் தகப்பனாரும், மற்ற பெண்களும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையானால், Mrs. பெண்ணட் ஆர்ப்பாட்டத்தை விட்டு திருந்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அவர் திருந்தாமலிருக்கலாம். ஆனால் வாழ்வு ஜேன், எலிசபெத் விஷயத்தில் மாறியது போல் மாறும் என்பது உண்மை. அதற்குரிய பொறுமை பூரண யோகம் கேட்கும் பொறுமை. Mrs. பெண்ணட் “தவறலாம்” வாழ்வின் சட்டங்கள் தவறா. நாமே கோபத்தைத் திருவருமாற் முயன்று 1) கோபத்தை அடக்குகிறோம், 2) உள்ளேயும் எழாமலும் அடக்குகிறோம், 3) கோபம் நம் நம்பிக்கையால் எழுகிறது என்பதால் கோபத்தின் நம்பிக்கையைக் கண்டு எதிரான நம்பிக்கையை ஏற்கிறோம். சுயநலம் தவறு என்ற நம்பிக்கை சுயநலம் செயல்படுவதைக் கண்டு கோபப்படும். அதற்கு எதிரான நம்பிக்கை சுயநலமும், பரநலமும் நம்பிக்கையே என்பதால் கோபப்படக்கூடாது என்று உணர்வது அவசியம், 4) அப்பொழுது இயல்பான சந்தோஷம் அந்த ஆழத்திலிருந்து எழும். அது திருவருமாற்றம்.

(முற்றும்)

ஒலைக்குலம்

அன்பார்களின் அன்றாட வாழ்வில்

அன்னையின் பிரத்யடசம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பிரார்த்தனையின் பின்னணி:

பிரார்த்தனையின் பலன் நாம் பிரார்த்தனைக்கு நம்மைத் தயார் செய்யும் முறையைப் பொறுத்தது. தீவிரமாகத் தயார் செய்து கொண்டால், முழு ஈடுபாட்டுடன் தயாரானால், முழுமூச்சுடன் பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டால், பலன் அது போன்றிருக்கும்.

பிரார்த்தனை என்பதை ஒரு சடங்காகச் செய்து, அதற்கு உரிய நேரத்தில் பூஜை அறையில் உட்கார்ந்து பல விஷயங்களில் மனம் ஓடும்பொழுது (concentration) மனம் ஒரு நிலையிலில்லை என எழுந்து வருவதற்குப் பதிலாக, பிரார்த்தனை இன்றைய எல்லாக் காரியங்களிலும் சிறந்தது, அதைச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நாள் முழுவதும் மனத்தின் பின்னணியிலுள்ள பீடத்திலிருத்தி, அதற்கு உரிய நேரத்திற்காகக் காத்திருந்து, அந்த நேரம் நெருங்கும் பொழுது மனம் ஒருநிலைப்படுவதைக் கண்டு, மொனம் லேசாக மனத்தை நாடி வருவதைப் பார்த்து, அந்த நேரத்தை அன்னை வரும் நேரமாகக் கருதி, அதற்காகக் காத்திருந்து, பணிவுடனும், பவ்யத்துடனும், பக்தியுடனும் பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டால், அதற்குரிய அதிகப்பட்சப் பலன் தனக்கேயுரிய பெருஞ்சிறப்புடனும், அன்னைக்கேயுரிய அருள் வடிவத்துடனும் நம்மை வந்தடையும். இதுபோன்ற மனநிலையுடன் ஒரு பெண் தன் பூஜை அறையை மனதால் ஓவ்வொரு கஷணமும் பூஜித்து வந்தபொழுது அவருடைய குழந்தைகள் ஒரு நாள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்து அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் படங்களைப் பார்த்து, அவை ஒளிமயமாய் இருப்பதைக் கண்டு, “அம்மா, படங்களுக்கு பாலின் போட்டார்களா?” எனக் கேட்டார்கள். மனத்திலுள்ள பக்தி படத்தில் பாலின் போட்டது-போல் காட்சி அளிக்கிறது.

நான் 85 டிசம்பரிலிருந்து அன்னையை வழிபடுகிறேன். எனக்கு ஏற்பட்ட இடர்கள் அநேகம். நான் செய்த சிறு பிரார்த்தனைகள் ஆயிரம், பெரிய பிரார்த்தனைகள் அநேகம். ஒரே ஒரு முறைகூட அன்னை என்னைக் கைவிட்டதில்லை எனக் கல்லூரி ஆசிரியையாய் இருக்கும் பெண்மணி ஒருவர் சொன்னார். M.Sc. படித்ததால் அறிவு கூர்மையாக இருக்கிறது. பிரார்த்தனையைத் தெளிவாக மனதில் சொல்ல முடிகிறது என்பது இவருடைய பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கு ஒரு காரணம். பொதுவாகப் பிரார்த்தனை செய்வதற்குப் பதிலாக, ஓவ்வொரு முறை ஓவ்வொரு வகையாக எண்ணத்தைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, நம் எண்ணத்தைத் தெளிவுபடுத்தி, சுருக்கி, ஒரு விஷயமும் விட்டுப்போகாமல் ஒரு வாக்கியமாக உருவுபடுத்தி அதையே தினமும் (formulate the prayer) திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது நல்லது.

நம்பிக்கையின் அவசியம்:

நமக்கு அன்னையிடம் பொதுவாக பக்தியும், நம்பிக்கையும் நிறைய இருந்தாலும் இன்று நாம் எடுத்துக்கொண்ட பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் அளவுக்கு நமக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறதா, நமக்கிருக்கும் நம்பிக்கை போதுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். நமக்குள்ளது சிறப்பான நம்பிக்கையானாலும் இன்றைய திட்டம் பெரியதால், இந்த நம்பிக்கை போதாது, மேலும் நம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிந்தால், பிரார்த்தனையை ஆரம்பிக்கும்-முன் நம்பிக்கையைப் போதுமான அளவுக்கு உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்; நம்பிக்கையின் அளவு பிரார்த்தனை பலிக்கும் திறத்தை நிர்ணயிக்கும். பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டபின் நம்பிக்கை அன்னைமீது மட்டும் இருக்க வேண்டும். டாக்டரிடம் சென்று மருந்து சாப்பிடும்பொழுது செய்யும் பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும், மனம் டாக்டரையும், மருந்தையும் கருவியாக மட்டும் கருதி அன்னையை மட்டும் சக்தியாகக் கருத வேண்டும். வம்பனிடம் உள்ள பிரச்சனை வழக்காகி கோர்ட்டிற்குப் போனால், வக்கீலும், சட்டமும், கோர்ட்டும்

கருவிகளே; என் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் சக்தி அன்னையே என்ற நம்பிக்கை வேண்டும்.

குழப்பம்:

மனதில் குழப்பமாயிருந்தால் அதன் மூலம் அன்னை செயல்படுவது சிரமம். குழப்பத்தை நீக்கி அல்லது குறைத்து தெளிவை ஏற்படுத்தினால் பிரார்த்தனை அதிகம் பலிக்கும். பிரார்த்தனையால் ஏற்படும் தீர்வு பல நாளாகும் என்று நாம் நினைப்பதுண்டு. அது உண்மையில்லை. நம் மனதிலையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கே நாள் ஆகிறது. தீர்வு கண்ணத்தில் ஏற்படுகிறது என்பதே உண்மை.

வெள்ளைப்புள்ளி:

என் உடல் வெள்ளை வெள்ளையாகத் திட்டுத் திட்டாக இருக்கிறது. இது தீர் எவ்வளவு நாளாகும் எனக் கேட்பது இயல்பு. உன் மனதிலையைப் பிரார்த்தனை பலிக்கும் நிலையாக மாற்றவே நாளாகிறது. அருள் செயல்பட நாள் தேவையில்லை; ஒரு கணம் போதும். உடல் வெள்ளைத் திட்டுக்களுள்ளவர் ஒருவர் மேற்சொன்னபடி பிரார்த்தனைக்குரிய நம்பிக்கையும், மற்ற மனதிலைகளையும் பெற்றபின் அன்னையின் ஒளி அந்தத் திட்டுகளின் மீது படியும்போல் கற்பனை செய்தால் அவை மறைந்துவிடும். ஒளி உடலினுள்ளிருந்து வரும்படிக் கற்பனை செய்வது சிறப்பு. இருதயத்தில் ஒர் ஒளிரேகை உற்பத்தியாகி உடல் வெள்ளைத் திட்டு மைய இடத்தை அடைந்து, கீழ்ப்புறமாக வந்து அவ்விடத்தில் பரவுவது, அப்படி நாம் செய்யும் கற்பனைக்கு அதிகப்பட்சப் பலனுண்டு.

உலகத்திற்குப் புதியது அன்னை சக்தி:

ஒருவனுடைய அறிவு (intelligence) அவனுடைய பிறப்பால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதை இப்பிறப்பில் அதிகப்படுத்த முடியாது என்பது சர்வதேச வல்லுநர்கள் தீர்ப்பு. ஒருவன் தன் ஆன்மாவுடன் தொடர்புகொள்ள முடிவு செய்துவிட்டால் அறிவும், நம் நம்பிக்கையைப் பொய்க்கும் வகையில் வளர்

ஆரம்பிக்கும் என்று அன்னை சொல்கிறார். அதற்குச் சான்றாகப் பாரிசில் நாட்டியமாடிய கிராமப் பெண்ணின் வாழ்க்கையை விளக்குகின்றார். அன்னைக்குச் செய்யும் நம் பிரார்த்தனை ஆன்மாவுடன் தொடர்புகொள்ளும் பிரார்த்தனை. எனது புத்திசாலித்தனம் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் அது வளரும். நினைவு, அழகு, திறமை போன்றவை வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனைகளை அன்னை பூர்த்தி செய்திருக்கின்றார்.

அதிர்ஷ்டமும், அன்னையின் அதிர்ஷ்டமும்:

அதிர்ஷ்டம் என்பது அமைப்பு. நாம் இஷ்டப்பட்டு பெறக்கூடியது இல்லை என்பது நாமறிந்தது. அன்னையை எனக்கு அதிர்ஷ்டம் வேண்டும் என்று கேட்டுப் பிரார்த்தனை செய்தால் அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கும். குறிப்பாக, இந்தப் பிரார்த்தனையை ஒருவர் மேற்கொள்ளத் தடையானது அவருடைய நம்பிக்கையே. அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுக்க முடியுமா? அப்படி ஒரு தெய்வம் இருப்பதாக நாம் கேள்விப்பட்டது இல்லையே என்ற கேள்வி எழும். பின்னர் பிரார்த்தனைக்கு வேலை இல்லை. இந்தக் கேள்வியும், தயக்கமும் கொஞ்சநஞ்சமிருந்த நம்பிக்கையையும் போக்கிவிடும். இதுவரை உலகில் இல்லாத ஒரு கருத்தை மனம் ஏற்றுக்கொள்வது மேதையின் நிலை. அதில் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்திக்கொள்வது உயர்ந்த பக்தி நிலை. அன்னை அதிர்ஷ்டத்தைக் கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டால் அதிர்ஷ்டம் வந்துவிடும். அன்னை எளிதில் உன் பிரார்த்தனையைப் பூர்த்தி செய்வார். நம்பிக்கையே முக்கியம்.

(தொடரும்)

ங்கிளிங்கிளி

ஜீவிய மனி

ஒரு மனிதனால் இன்னொருவரை கெடுக்கவோ, உயர்த்தவோ முடியாது. உயர்த்துவது அருள், கெடுப்பது அவன் குணம். அடுத்தவர் வெறும் கருவியே ஆவர்.

அன்பர் அனுபவம்

S.S. மணிவண்ணன், சிதம்பரம்

பணம் சம்பந்தமாகக் கடைப்ரிடித்த சீல அன்னை முறைகளும் பெற்ற அனுபவங்களும்:

- மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை பைசா தவறாமல் கொடுப்பது.
- வரவேண்டிய தொகைகளை முறையாக வசூலிப்பது.
- அபிப்பிராயம் என்பது நாமே விஷயங்களுக்கு போடும் வரையறை. காரியங்களை குறுகச் செய்வது வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் தடை. எனவே அவற்றைச் சமர்ப்பணம் செய்வது.
- பொருட்களுக்கும் பணத்திற்கும் கவனம் செலுத்துவது

★ ★ ★

எங்களது லாரிகளுக்கு நேரடியான லோடு மற்றும் மற்றவர்களுக்கு லோடு எடுத்துக் கொடுப்பதால் வரும் கமிஷன் என்பதே நான் ஈடுபட்டுள்ள லாரி புக்கிங் ஆபிலின் வருமானம்.

மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகைகளை அவர்கள் கேட்ட பின்பே கொடுத்து வந்ததை மாற்றி, நானே அவர்களிடம் தேடிப் போய்கொடுப்பதைக் கவனத்துடன் பின்பற்றி வருகிறேன். தொகை அதிகமானதாக இருந்தால், பணம் வரவர் உடனே கொடுத்து வரவு வைத்துவிடுகிறேன்.

கணக்கு விவரங்களை தினமும் தவறாது எழுதி வருகிறேன். ஒரு நபரிடம் இருந்து வரவேண்டிய கமிஷன் தொகையை வசூலிக்க விசாரித்ததில், அவர் நாமக்கல் ஊரோடு போய்-விட்டதாக விபரம் அறிந்தேன். வரவேண்டிய தொகைப் பட்டியலில் எழுதி வந்தேன். இனி வராது என்ற தொகையை, அந்த நபர் தேடிவந்து, ஏற்ததாழ ஆறு மாதம் சென்ற நிலையில் கொடுத்துச் சென்றார். ஆச்சரியமாக இருந்தது.

தொழிலில் இருக்கும் மற்ற ஏஜன்ஸ்ட்களுக்கும் லோடு எடுத்துக் கொடுப்பதும் வழக்கம். அதுபோல் ஒரு ஏஜன்ஸ்ட்

லோடு கேட்டபொழுது எந்த லாரி எனக் கேட்டதற்கு அவர் சொன்ன நபர் தானே சொந்தமாக லாரி ஒட்டுபவர். அடாவடிக்காரர், கொலை கேளில் சிக்கியவர்.

வாடிக்கைக்காரர்கள் தரப்பில் சுமுகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். சரியாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் மேல் தவறு இருப்பினும் அனுசரித்துப் போக வேண்டும் என்பதில் கவனமாக உள்ளதால், “அவருக்கு லோடு என்றால் ஆளை விடுங்கள். பெயர் கெட்டுவிடும்” என்று கடந்தகால அனுபவம் அபிப்பிராயமாக பதிந்ததால் பதில் சொன்னேன். அப்படி ஏதும் நடக்காது என வற்புறுத்தவே, நானும் எனது அபிப்பிராயத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்து லோடு எடுத்துக் கொடுத்தேன்.

காலதாமதமின்றி லோடு சேர வேண்டும், வாடிக்கைக்காரர் நம்மைச் சரக்கு எப்போது வரும் எனக் கேட்கும்முன் டெவிவரி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையைப் பின்பற்றி வருகிறேன். தாமதமானால், நானே வாடிக்கைக்காரருக்கு போன் செய்து விபரம் கூறி, எப்பொழுது வரும் எனக் கூறிவிடுவேன்.

லோடு ஏற்றியதும் வழக்கம் போல லோடு ஏற்றிய நேரத்தை வாடிக்கைக்காரரிடம் சொல்லி விட்டேன். அந்த லாரி டிரைவரோ, ராத்திரியெல்லாம் என்னால் ஒட்ட முடியாது. காலையில்தான் புறப்படுவேன் எனக் கறாராகக் கூறினார். மனதை அமைதிப்படுத்திக் கொண்டேன்.

காலையில் வாடிக்கைக்காரரிடம் இருந்து இன்னும் லோடு வரவில்லை. எப்பொழுது வரும் எனக் கேட்டு போன் வந்தது. லாரி டிரைவரிடம் தொடர்பு கொண்டதில், இரவே புறப்பட்டு ஊர் எல்லையில் உள்ள டோல் கேட்டில் உள்ளதாகவும், டிராபிக் அதிகம் இருப்பதால் தாமதம் ஆகிறது எனவும், விபரத்தை லோடு இறக்க வேண்டிய ஆபிஸ் மேஜேஜரிடம் போனில் கூப்பிட்டு விபரம் சொல்லி விட்டதாகக் கூறினார்.

என்னைத் தொடர்பு கொண்ட முதலாளியிடம் விபரம் கூறினேன். அபிப்பிராயத்தைக் கைவிட்டால் விஷயம் நேராவதைக் கண்டேன்.

லோடு இறக்கி காலியாக வரும் பொழுது கருங்கல் ஜல்லி ஏற்றி வந்து ஸ்டாக் செய்வது வழக்கம். அப்படி இருக்கும் ஸ்டாக்கை பாஸிட்டிவாக நினைத்து கவனம் செலுத்துவேன். மானசீகமாக விற்பனை செய்வேன். தானே புதிய வாடிக்கை ஏற்பட்டு ஸ்டாக் காலியாவதைக் காண்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு வருடங்களாக ஏற்றும் லோடுகளை ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்து வருகிறேன். அந்த ரிஜிஸ்டரைப் பார்த்ததில், சென்ற வருடம் 4, 5 லோடு கொடுத்த வாடிக்கைக்காரர், இந்த வருடம் 10 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக லோடு கொடுத்திருக்கிறார். லோடு விபரங்களைக் கவனமாக ரிஜிஸ்டர் செய்து பராமரிப்பதனால் லோடு இரட்டிப்பாவதைக் காண்கிறேன்.

சென்ற வாரம் முழுவதும் மழை. மழை வந்தால் லோடு கிடைக்காது. ஆனால் எங்களுக்கு மட்டும் வண்டி லோடில்லாமல் நிற்கவில்லை. 7 டன் லோடு கிடைத்து நல்ல வருமானம் கிடைத்தது.

அப்பா வாங்கிய கடன்கள், சகோதரி திருமணத்திற்காக வாங்கிய கடன் முதலியவை தீர்ந்துள்ளது. முன்பு லாரிக்கான லோன் தவணைக் கட்ட எப்படியாவது தொகை சேர்ந்துவிடும் என்ற நிலை மாறி, தற்பொழுது அடுத்துவரும் இரண்டு மாதத் தவணை கையில் இருக்கும்படியாக நிலைமை மாறியுள்ளது.

முறைகளின் முக்கியத்துவம் நன்கு புரிகிறது.

ஒஜைஜை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உடல் ஜடம், கல் போல் இருகியது. அகையாது. வாழ்வு ஓட்டம். இவை பிரிந்துள்ளன. சேர்வது அவசியம். சேர்வதால் கல் அகைந்து லேசாக நகரும் தமஸ் ஏற்படுகிறது. ஒடும் சக்தியான வாழ்வு, சிந்திக்கும் மனத்துடன் இணைவதால் சக்தி சிந்தனாசக்தியால் விஞ்ஞானமாகிறது. மறைந்துள்ள யின்சாரம் விஞ்ஞானத்தால் எரியும் விளக்காகிறது. சிந்திக்கும் மனமும் சிந்தனையறிந்த சுத்திய ஜீவியமும் இணையும் நேரம் காலமும், காலத்தைக் கடந்ததும் இணைந்து, அற்புதம் அனந்தமாக எழுகிறது.

அன்னை இலக்கியம்

சுழுக்கே அன்னையின் வெளிப்பாடு

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

ஒவ்வொரு மதமும் நிலையான ஒரு சுத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் மற்ற மதங்களைவிட இதுவே மேன்மையானது என்று பிரித்துக் காட்டும்போது அது அந்தச் சுத்தியத்தை மாசுபடுத்திவிடுகிறது. எல்லா மதங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தாலும் அந்தப் பரம சுத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதாகாது என்ற பூர்ண அன்னையின் வாக்கை நினைக்கிறான் சரண்யா. குழந்தைகளிடையே சுத்தியப்பற்றை வளர்க்க சரண்யா நீதிபோதனை வகுப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாள். சுத்தியத்தைக் குழந்தைகள் மனம் ஏற்குமாறு நிறைய உதாரணங்கள் கூற ஆரம்பித்தாள்.

காந்தியடிகள் மாணவப்பருவத்தில் கல்வி ஆய்வாளரின் வருகையின்போது தனக்குத் தெரியாத விடையை அடுத்த மாணவனைப் பார்த்து எழுத ஆசிரியர் தூண்டிய போதும் அதை மறுத்த அவர் சுத்தியப் பற்று, மேலும் அவர், “இத்தவற்றைச் செய்ய நான் விரும்பவில்லை எனினும் என் ஆசிரியரை நான் மதிக்கத் தவறவில்லை” என்று கூறிய அவர் பண்பு இவற்றை எடுத்துரைத்தாள். பூர்ண அன்னை இலட்சியக் குழந்தைக்குக் கூறிய கருத்துகளை அவர்கள் ஏற்குமாறு எடுத்துரைத்தாள். நல்ல உள்நிலை - தனக்கு எதிராக விஷயங்கள் போகும் போதும், தனக்குப் பாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும் போதும் கோபப்பட மாட்டாள். தோல்வியால் கலங்க மாட்டாள். விளைவைப்பற்றிச் சிறிதும் அஞ்சாது எப்பொழுதும் உண்மையே பேசுவான். எந்தச் சூழலிலும் உளமகிழ்வோடு புன்னைக்கூடிருப்பான். வெற்றியால் கர்வப்படாமலும், தன்னை மற்றவரைவிட உயர்ந்தவனாகக் கருதாமலும் அடக்கமாக இருப்பான். படிக்கும்போது மகிழ்வுடன் படிப்பாள், விளையாடும்போது மகிழ்வுடன் விளையாடுவான். கடவுளின் கருணைமீது மாறாத நம்பிக்கையுடனிருப்பான். உடல்

நலத்தையும், மனத் தூய்மையையும், ஆன்ம பலத்தையும் விரும்புவான். அவனே இலட்சிய மாணவன் என அன்னை கூறியதை அழகாக விளக்கிக் கூறினாள்.

ஒரு பலம் பொருந்திய பையனிடம், உன்னை யாரேனும் அடித்து விட்டால் பதிலுக்கு நீயும் அடிப்பது சுலபமா, அடிக்காமல் இருப்பது சுலபமா? எது சுலபம்? எது கடினம்? என்று கேட்டபோது அடிக்காமல் இருப்பது கடினம் என்று கூறினான். உன்போன்ற வீரனுக்குச் சுலபமானதைச் செய்வது சரியா? கடினமானதைச் செய்வது சரியா? என்று கேட்டபோது கடினமானதைச் செய்வதே பெருமை என்று கூறினான். இனி நீ பெருமைக்குரியதையே செய் என்று அவனுக்குக் கூறப்பட்டது.

அடுத்தமுறை முன்கோபியான அவன் நண்பன், இவனைச் சினங்கொள்ளும்படி அடித்துவிட்டான். இவன் பலசாலி திருப்பி அடிக்கக் கூடியவன். எனவே இவன் திருப்பி தன்னை அடித்து விடுவான் என்று இவனை அடித்தவன் அஞ்சிக் கொண்டிருந்த போதே இவன் திருப்பி அடிக்காமல் நட்புக் கரம் நீட்டினான். அவன், தான் அடித்ததற்கு வெட்கி மன்னிப்பு வேண்டினான். பகையுணர்வு மட்கி, நட்பே நிலைத்தது. இவ்வாறு பல அழகிய கருத்துகளைக்கூறி குழந்தைகள் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி அதில் சத்தியத்தை ஊன்றி விட்டான்.

குழந்தைகள் வீர வணக்கம் (Hero worship) செய்யும் பருவமாதலால் சரண்யா குழந்தைகளின் கண்கண்ட தெய்வமானாள்.

சரண்யாவின் வீட்டிற்கு ஒருநாள் உமாவும் கோதையும் நகர் மன்றத்தில் நடக்கும் அனைத்துப் பள்ளி மாணவர்களுக்கான கட்டுரை, மற்றும் பேச்சுப் போட்டிகளுக்கான பயிற்சிக்காக வந்தனர். அங்கு விதவிதமான தோற்றங்களில் அன்னையின் திருவுருவப் படங்கள் ஹால் முழுவதும் காட்சியளித்தது. எங்குத் திரும்பிப் பார்த்தாலும் நம்மீது அக்கறை கொண்ட ஒருவர் நம்மைக் கணிவடன் பார்ப்பது போல் அந்தப் படத்திலுள்ளவர் பார்வை இருந்தது. மல்லிகையின் மணம், சந்தனத்தின் மணம் இரண்டும் கலந்து நாசியில் படர இனிமையான ஒருணர்வு எழுந்தது. இன்னதென சொல்ல முடியாத ஒரு பரவச உணர்வு எழுகிறது. குழந்தைகளாதலால்

அந்தப் பார்வையை இரசித்து வேறு வேறு கோணத்தில் நின்று பார்க்கின்றனர்.

என்ன பார்க்கிறீர்கள்? என்று அன்புடன் கேட்கிறாள் சரண்யா. குழந்தைகளுக்கு ஒரே சந்தோஷம். “ஷ்சர் ஒங்க வீடு எங்களுக்கு ரொம்பப் புடிச்சிருக்கு” என்றனர் இணைந்த குரவில்.

அப்ப அடிக்கடி வரீங்களா? என்றாள் சரண்யா. ஒ! வரோமே என்றனர் உற்சாகமாய்.

குழந்தைகளுக்குத் தற்பித்த வண்ணம் ஜனனல்களைத் துடைத்துச் சுத்தம் செய்கிறாள். பொருள்களைத் துடைத்து அடுக்குகிறாள். அவள் எந்நேரமும் சுத்தம், ஒழங்கு தழுவிய செயல்களைச் செய்வதைக் கண்ட சிறுமிகள், “சுத்தம் சோறு போடும்னு சொல்வாங்களே, அதனாலதானே எப்பவும் சுத்தம் பண்றீங்க?” என்று கேட்கும் போது, சோறு மட்டும் போடாது எல்லா நல்லதுமே செய்யும் என்பாள் சரண்யா.

ஏன் ஷ்சர் சாமியை பூஜை செய்தால் எல்லா நல்லதும் வரும்னு சொல்வாங்களே அதையேன் நீங்க செய்யலை?

ஆமாம். நான் வணங்கும் சாமிக்குப் புடிச்ச பூஜையைத்தான் நான் செய்யறேன்.

ஒங்க வீட்டை சாமி படமும் இல்ல. பூஜை அறையும் இல்ல. எப்படி பூஜை பண்ணுவீங்க?

ஓ அதுவா? நா கும்படற சாமி ஒரு சக்தி. அந்தச் சக்தி உள்ள வரணுமனா மொதல்ல இடம் சுத்தமா இருக்கணும். அதுதான் என் சாமிக்கு ரொம்பப் புடிக்கும். உண்மையா இருக்கறது, நேர்மையா இருக்கறது இதெல்லாம்தான் என் சாமிக்குப் பூஜை.

ஓ அதுதான் நீங்க சத்தியத்தை அவ்வளவு விரும்புறீங்களா? ஆனா ஷ்சர் கண்ணுக்குத் தெரியாத சாமிய எப்படி கும்பிடுவீங்க?

கண்ணை மூடிக் கொண்டு, நமக்குப் புடிச்ச வடிவத்தை சாமியா நெனக்க மனசுக்குள்ள பக்தி செய்யலாமே. நா ஒண்ணு கேட்கப் போகிறேன். அதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

காற்று கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லையே? அதை எப்படி நாம் புரிஞ்சிக்கறோம்.

கண்ணுக்குத் தெரியாது ஷ்சர். ஆனா மரம், செடி கொடியெல்லாம் அசையறப்போ காத்துதான் அசைக்கிறதுன்னு புரியுமே.

அது போலத்தான். நமக்கு நடக்கிறதெல்லாம் அந்தச் சக்தியாலேன்னு புரிஞ்சுக்கணும். ஆனாலும் நீங்க சொல்ற மாதிரி ஒரு வடிவம் வேணும்னு நினைச்சப்ப இந்த (அன்னையின் திருவுருவப்படங்களைக் காட்டி) வடிவம் எனக்குக் கிடைச்சது.

இவங்களைப் பார்க்கும்போது ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு ஷ்சர். எங்க நின்னு பாத்தாலும் நம்பள பாக்கிற மாதிரியே நெஜம் போலவே இருக்கு ஷ்சர் என்றான் உமா.

ஆனா ஷ்சர் இவங்க மனுஷங்க மாதிரியில்ல இருக்காங்க. மத்த சாமி எல்லாம் கோவில்ல, படத்துல பாக்கற எல்லா சாமியும் வேற மாதிரியில்ல இருக்கு.

அதெல்லாம் ஒவ்வொரு தத்துவங்களை உள்ளடக்கி பெரியவங்க அமைத்துக் கொடுத்த வடிவங்கள். இவங்க வடிவமில்லாத மகா சக்தி. நம்மோட நம்பமாதிரி இருக்க வந்தவங்க.

அப்படென்னா உலகத்தில நெறய சாமியெல்லாம் இருக்கா? அதிலேயே ரொம்ப பெரிச எது?

நிறைய சாமிகள் இல்ல. இருக்கறது ஒரேயொரு கடவுள் தான். நாம நமக்குப் புடிச்சமாதிரி ஒவ்வொரு பேரால அதைக் குறிக்கிறோம்.

அது எப்படி ஷ்சர்?

இப்போ கடல் இருக்கு. இது சின்னதா? பெரிசா?

அது ரொம்ப ரொம்ப பெரிச ஷ்சர்.

(தொடரும்)

ஒன்றைக்கொண்டு

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011.

பாங்க் ஆப் இங்கிலாந்து

(Bank of England)

Bank என ஏற்பட்டு பல நூற்றாண்டுகளாகின்றன. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டில் Bank of England ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இது பிரைவேட் பாங்க், சர்க்காருக்கு உரிமையுள்ளதல்ல. 100 ஆண்டுக்கு மேலாக உலகில் தலைசிறந்த பாங்க்காக விளங்கியது. இக்கட்டுரை Bank-ஐப் பற்றியதல்ல, ஆங்கிலேயரைப் பற்றியது. ஆங்கிலேயர் நாணயம் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பெயர்பெற்றது. கொடுத்தவாக்கு கோர்ட் உத்தரவுபோல் செல்லுபடியாகும். பிரபுக்கள் குடும்பங்களில் ஒருவர் பண்தை அடுத்தவர் விரும்புவது என்பதில்லை. உரிமையற்றவர்க்குச் சொத்துக் கொடுக்க முயன்றால் பெற்றார்கள். கொல்லையில் மற்ற இடங்களில் திருடு என்பதிருக்காது. ஆங்கிலேயர் வாழ்வைப்பற்றி தன் அனுபவத்தால் அறிந்ததை ஒருவர் புத்தகமாக எழுதினார். அதிலுள்ளது கீழ்க்கண்ட விஷயம்.

Bank of England ஸ்தாபனமானதிலிருந்து காவல்காரன், போலீஸ்காரன் போடவில்லை. வாடிக்கைக்காரர்களை நம்பவில்லை என்று பொருள்படும்படியாக இருப்பதால் அதைச் செய்யவில்லை. இந்நூலாசிரியர் ஒருநாள் இந்த பாங்கில் இருந்தபொழுது 7lb (3 Kg) எடையுள்ள தங்கக் கட்டியை மானேஜர் மேஜையில் கண்டவர் எடுத்துப்

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டை தொடர்ச்சி)

பார்த்தார். பார்த்தவர் அடுத்தவர் கேட்டதால் அவரிடம் கொடுத்தார். ½ மணிக்குள் தங்கம் பல கை மாறி வராண்டாவின் கோடிக்குப் போய் திரும்பி வந்தது. மீண்டும் எடுத்த இடத்திலேயே தங்கத்தை வைத்து-விட்டார். மானேஜர் நிமிர்ந்தும் பார்க்கவில்லை என்று எழுதுகிறார். நாணயம் பெரியது. காலாவதியான பிராமிசரி நோட்டு, அடமானம், போக்கியம், கைமாத்து திரும்பி வருவதை நாம் காண்கிறோம். போய்க் கேட்டால் வருவதுண்டு. 3 லட்சம் பெறுமான மனையை அடுத்தவரிடம் கொடுக்க நேரிட்டது. கொடுத்தவர் காலமானார். அன்று அதன் விலை 30 லட்சம். அதை மீண்டும் கேட்கும் தைரியமில்லை. அவர் அப்படிப்பட்டவரில்லை, கேட்டால் கிடைக்கும் என்று ஒரு செய்தியைக் கேட்டு பொருஞ்சுக்குடையவர் போனார், கேட்டார். அவர் பத்திரத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தார். “எனக்குரிய 3 லட்சம் கொடுப்பது சரி. மேலும் நிலைமையை உத்தேசித்து ஏதாவது கொடுத்தால் பெற்றுக் கொள்கிறேன்” என்றார். 5 லட்சம் கொடுத்து பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

~~★~~